

სპორტეელი

სპორტული გაზეთი გამომცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან ხუთშაბათი, 22 ოქტომბერი 1998 №191 (726) ფასი 50 თეთრი

EXCLUSIVE

გუსაევი ალაპარაკდა

საპრემიეროს ნაკრების თაობაზე ავტობიუსში, რაზეც სხვები მხოლოდ ჭორბობენ

...ჯერ არაფერი ჩაწინააღმდეგებულა. კიდევ კარგა ხანს გაგრძელდება ასე ყველაფერი ახლა იწყება, ეგებ დასასრული დასაწყისიც კი. ხალხს ყელში ამოუვიდა, მოსწყინდა, ხელი ჩაიჭინა, დამნაშავენიც უწინდელისგან განსხვავებით სხვანი არიან, აზრი ერთია — საქართველოს ეროვნულ ნაკრებში ფეხბურთელები ნებისა თუ უნებლიედ არ თამაშობენ.

ქვემოთ ინტერვიუსაც დიდი შესავალი არ სჭირდება. „სარბიელის“ პოზიცია ეროვნული გუნდის თაობაზე უკვე გაცივდინებთ. ახლა პირდაპირ საქმეზე.

10 ოქტომბერი, რიგა ლატვია — საქართველო 1:0; 14 ოქტომბერი, ათენი, საბერძნეთი — საქართველო 3:0. სრული ფასკო, იმედგაცრუება, დასამარბული ოცნებები.

ნაკრების მწვრთნელი ვლადიმერ გუცაევი ხუთი დღე შოკში იყო, კრიტიკულად იმისთვის მართლაც სამოთხე გახლდათ. და დღეს პირველად, საქართველოს ეროვნული ნაკრების მწვრთნელი ვლადიმერ გუცაევი რიგა — ათენური სირცხვილის თაობაზე ავტობუსს და „სარბიელის“ კითხვებს პასუხობს. აქი თავიდანვე შევთანხმდით, გულახდილად ვისაუბროთ.

— როცა თბილისში ალბანეთის ნაკრებს ვძლიეთ, დიდი იმედი მქონდა, რომ შემდგომ ორ თამაშსაც წარმატებით ჩავატარებდით. მაშინ ბევრი ფეხბურთელი გვაკლდა, ვფიქრობდი, ესენიც დაგვემატებინ და სრული საბრძოლო შემადგენლობით გავუმკლავდებით ლატვიასა და საბერძნეთის გუნდებს-მეთქი. ვფიქრობდი, რომ მართლაც უძლიერეს ფეხბურთელებს დავეხმებო, ვფიქრობდი, ამ ორი თამაშის შემდეგ საქართველოში მინიმუმ ოთხი ქუელი დაებრუნდებოდა, რიგაში, თამაშამდე ხუთი დღით ადრე გამგზავრება და შეკრება უკეთესი იქნებოდა, აქაურობას განვერიდებოდით, არავინ შეგვაწუხებდა, მაგრამ...

მერ გუცაევი რიგა — ათენური სირცხვილის თაობაზე ავტობუსს და „სარბიელის“ კითხვებს პასუხობს. აქი თავიდანვე შევთანხმდით, გულახდილად ვისაუბროთ.

— როცა თბილისში ალბანეთის ნაკრებს ვძლიეთ, დიდი იმედი მქონდა, რომ შემდგომ ორ თამაშსაც წარმატებით ჩავატარებდით. მაშინ ბევრი ფეხბურთელი გვაკლდა, ვფიქრობდი, ესენიც დაგვემატებინ და სრული საბრძოლო შემადგენლობით გავუმკლავდებით ლატვიასა და საბერძნეთის გუნდებს-მეთქი. ვფიქრობდი, რომ მართლაც უძლიერეს ფეხბურთელებს დავეხმებო, ვფიქრობდი, ამ ორი თამაშის შემდეგ საქართველოში მინიმუმ ოთხი ქუელი დაებრუნდებოდა, რიგაში, თამაშამდე ხუთი დღით ადრე გამგზავრება და შეკრება უკეთესი იქნებოდა, აქაურობას განვერიდებოდით, არავინ შეგვაწუხებდა, მაგრამ...

იხილეთ მეორე გვერდი

საპრემიეროს 5 ტური

22 ოქტომბერი. ხუთშაბათი
შეპარღანი — სტუტუტუ
ოსუ — ვითა

23 ოქტომბერი. პარასკევი
ღინამო — აზოტი
გაპატი — კოლსა

სტუტუტუ	4	4	0	376:314	8
ოსუ	4	3	1	358:316	7
აზოტი	3	3	0	271:224	6
ღინამო	3	2	1	250:238	5
შეპარღანი	3	2	1	161:155	5
ვითა	3	2	1	181:181	4
გაპატი	4	0	4	298:343	4
სდასუ	4	0	4	309:358	4
კოლსა	4	0	4	291:366	4

ვითას დაკლებული აქვს 1 ქულა

იხილეთ მეათე გვერდი

პალატიბურთი. ეპროლიბა

მესუთი ტური

D ჯგუფი

ტიმისტივი 66:73 რეალი

ჩემპიონთა ლიგა. მესამე ტური. 21 ოქტომბერი

A ჯგუფი

პორტუგალია 3:0 კროაცია

დორიგა (33), 2:0, 3:0 ზაპოვიჩი (43, 75)

ორტუ: კრალი, სეგრეტარიუ, ფორგე კოშტა, ალვეზი, მენდესი, დორიგა, პაულინიუ სანტუში, ზაპოვიჩი (ჩიპო 89), კაბულო (რუი ბარუში 77), დრულაოვიჩი (ოლივეირა 62), ფარდელი

კროაცია: ლადიჩი, ტოკიჩი, იურიჩი, სიმიჩი, რუკავინა, კრენარი, სარიჩი (საბიჩი 46), იურიჩი, იელიჩიჩი (მუიჩიჩი 46), მარიჩი, სოკოტა

ოლივიჩიჩი 1:0 ანაბა

აღიქსანდროსი (38)

ლიმიპიკოსი: ელფერტოპოლუსი, კარატიადისი, ამნატიდისი, პურსანიდისი, ვანაკოპოლუსი, გოგინი (ოფრიგა 74), ჯორჯევიჩი, კარაპიალისი (ნინიადისი 86), გეორგიატოსი, ალექსანდროსი (პასალინი 69), ანატოლაკისი

იასი: ვან დერ სარი, ტობიასენი, ოლსე, რუდი, ფ დე ბური, რ დე ბური, ლიტმანენი, ვიჩხე, ვამბერტო (დანი 46), პრემილბი (ბენი 79), გროვიკიერი (მინდლაპ 46)

ლიმიპიკოსი 3 2 1 0 52 7

პორტუგალია 3 1 1 1 64 4

კროაცია 3 1 1 1 22 4

კროაცია 3 0 1 2 0:5 1

C ჯგუფი

ინტერი 2:1 სპარტაკი

1:0 ვენტოლა (32), 2:0 რონადო (59), 2:1 ციმბალარი (65)

ინტერი: პალიუკა, სიმონე, გილანტე, სილვესტრი, ვესტი, სოუზა, ვინტერი, კოე, ჯორჯევიჩი (პირლო 34), ვენტოლა (სამორანი 84), რონადო (ზე ელიასი 74)

სპარტაკი: ფილიმონოვი, ხელსტოვი, ბუშმანოვი, ანანკო, პარფინოვი, ბარანოვი (მილოშინი 81), ციმბალარი, რომაშინოვი, ტხიზოვი, პასარევი (კანშივი 66), როზანი

რეალი 6:1 შტურმი

0:1 ვასტიჩი (8), 1:1 სავიო (12), 2:1 რაული (22), 3:1 იარნი (60), 4:1 პოპოვიჩი (66 სკ), 5:1 იარნი (79), 6:1 სავიო (90)

რეალი: ილგენერი, პანუჩი, სანჩისი, იერი, რობერტო კარლოსი, კარემბუ (ხანიჩე 46), ზედეროვი, იარნი, რაული (გუტი 80), მიატოვიჩი (შუკერი 74), სავიო

D ჯგუფი

ბრონდოვი 2:6 მანჩესტერი

0:1, 0:2 გიგზი (2, 21), 0:3 კოული (27), 1:3 დუგაარდი (34), 1:4 კინი (54), 1:5 იორკი (59), 1:6 სოლსკიერი (61), 2:6 სანდი (90)

ბრონდოვი: კროგი, კოლდინგი, ნილსენი (8, იანსენი 31), რასმუსენი, ბ. იანსენი (და სილვა 27), ბიური, რანი, დუგაარდი, ლინდრუპი, სანდი, პანსენი (ბაგერი 66)

E ჯგუფი

არსენალი 1:1 ღინამო

1:0 ბერესკამი (74), 1:1 რებროვი (90)

არსენალი: სიმენი, დიქსონი, უინტერბერი, ადამსი, ანელკა (ვიგასი 85), ბერესკამი, ოვერმარსი, კიოუნე, პარლოუ, გარდე, პიუზი

ღინამო: შოკოვსკი, ლუენი, გოლოვკო, ვაშკოვი, დმიტროვნი, ძალბაძი, კოსოვსკი, შვეინკო, რებროვი, გუსინი (კარდაში 83), ბელკევიჩი

ლანსი 1:0 პანათინაიკოსი

1:0 ელუა (80)

ლანსი: ვარმუზი, სიკორა, დეუ, რული, დალმატი (ელუა 65), დევევი, ნიარკო, მრიდი, შმიცერი (მორიერა 75), ვერელი, ნუმა

პანათინაიკოსი: ვანძიკი, აპოსტოლაკისი, ვოკოლოსი, სანოვიჩი, გუმბისი, ლაგონიკისი (მიუკლანდი 83), მარო (ალექსუდისი 59), კოსტანტინიდი, კოლა, ლიბეროპოლუსი, კიასოსი (ბასინასი 46)

არსენალი 3 1 2 0 4:3 5

ლანსი 3 1 2 0 3:2 5

პანათინაიკოსი 3 1 0 2 3:4 3

ღინამო 3 0 2 1 3:4 2

B ჯგუფი

ატლანტიკი 0:0 იუვენტუსი

ატლანტიკი: ი. ენებერია, ლარსაბალი, ალკორტა (რიოსი 4), კარლოს გარსია, ლარუსი, ურუტია (ხორხე პერესი 85), ალვისა, იმასი, გერერო (ესკუერო 58), ურსაისი, ხ. ენებერია

იუვენტუსი: პერუცი, პესოტო (იულიანო 28), მონტერო, ტუდორი, ბირინდელი, დავიდსი (ტაკინარდი 75), დემამპი, დილივი, დელ პიერო (ფონსეკა), ინსაგი, ზიდან

რეალი 3:0 ბალთასარაი

1:1, 2:0, 3:0 რუშველტი (68, 86, 90)

რეალი: არასონი, პასა, ბრავსტადი, პოფტუნე, ბერგდოლო, სტრანდი, სკამბლსონი, ვინანსი (მაიერი 75), სორენსენი (დალუმი 75), რუშველტი, მინი იაკობსენი (პერნესი 54)

ბალთასარაი: ტაფარელი, უნალი, პოპესკუ, ვედატი, ფათიმი, უმითი (თოლუმი 75), ოკანი (ბელოზოდო 88), ერგუნი, პასან სასი (არიფი 86), პაკანი, პაჯი

რუსენბორგი 3 1 2 0 52 5

ბალთასარაი 3 1 1 1 4:6 4

იუვენტუსი 3 0 3 0 3:3 3

ატლანტიკი 3 0 2 1 2:3 2

არსენალი — ღინამო. კიეველმა კახი კალაძემ დენის ბერესკამს გატანაში ხელი ვერ შეუშალა

F ჯგუფი

ჰიპ 2:0 ბენფიკა

1:0 ლეკოსუა (19 პ), 2:0 კოტილა (68)

ჰიპ: ვიანდერი, ტიმინენი, საასტამონენი, ნილანდი, კანერვა, ვასარა (რიიბილაპტი 30), ილოლა, ლეკოსუო, პირაკაია, კუკი (ანტონიო 63), კოტილა (კობტევი 79)

ბენფიკა: პრიუდომი, ფოზე სოუზა, მადეირა, გიარა, ტომასი, პემბრივი, ნუნუ გომეში (პობორესკი 60), პრინგლი (პორფირიუ 76), მინტო, კანდაუროვი (კალადა 83), ლეალი

ინფორმაციები 1:2 კაიზარსლაუტარნი

0:1 რიდი (63), 1:1 ხოლოვი (78), 1:2 რიშე (83)

ინფორმაციები: ვატერუსი, ნიკოლოვი (ბრუგერი 73), ვან ნისტროლი, ნილისი, კოლკა (დე ბილდე 73), ვან დერ ვერდენი, სოხლოვი, ლუსიუსი, რომედალი, შვერლა, ვან დერ დულენი (ივანი 90)

კაიზარსლაუტარნი: რაინკე, ბალაკი (რიდელი 60), როოსი, სამირი, რამზი, ხრისტოვი, სფორცა, მარკო რაიხი, ოვიგვე, როსლერი (რიშე 75), კობი

ლაუტერნი 3 2 1 0 3:1 7

ჰიპ 3 1 1 1 3:2 4

ინფორმაციები 3 1 0 2 4:5 3

ბენფიკა 3 1 0 2 2:4 3

გუსსაევი ალაპარაკდა

დასაწყისი პირველი გვერდები

პირობები ნორმალური გვერდია, ყველა ვარჯიში წინასწარ იყო დაგეგმილი, ვიცოდით, როდის რა გვეკეთებინა. ლატვიასთან მატჩის წინა დღეს ჩემთან ვინ აღარ მივიდა, გუნდი შევიკრავთ, ბიჭები მონდობებიდან ჩანანო, მეუბნებოდნენ. პასუხი კი მზად მქონდა, ყველაფერს შედეგი გამოაჩინებოდა, ვამბობდი. მთავარი ჩვენი მოგება იყო, სამი ქულა თავისთავადი პასუხი იქნებოდა. იბრძოლეთ, იომეთ, თავი დადეთ, მონდობით-მეთქი, ყოველი ვარჯიშის წინ, მატჩის დაწყებამდე, შესვენებაზე პირზე ეს სიტყვები მეტყველებდა. წაგავით... დავით გვარამაძე თამაშისას ორჯერ უხეშად შევსდით, მაგრამ რომ გავიძახით, საქართველოს ნაკრები ვარსკვლავებითაა სავსე, 88 წუთი წინ არ იყო? დამტკიცებინათ მათი ვარსკვლავობა თითოეულ მატჩში ხომ თავიანთი ვარსკვლავი?

— გვრება, წაგავით, მაგრამ ათენის იმედი მაინც გვექონდა.

— გუნდი გატეხილი იყო. ფსიქოლოგიური მომზადებისთვის ცდა არ დავაკეთებდი. მატჩამდე სამი დღით ადრე მუდამ ერთს ვეჩინებოდა ფეხბურთელებს — არა უშავს, დაივიწყეთ რიგა, ვის არ წაუგია, ბერძნებისთვის განწყობილ-მეთქი. ორი თამაში ნაკრებში. გუნდის ექიმს კი ერთი ტკივილგამაყუჩებელი, ერთი გორგალი სახეგვი, ერთი წვეთი ბრილიანტის მწკრივი არ გამოუყენებია. ტრავმებისგან და წამლებისგან დამცობა დავივიწყებდი, მაგრამ ბრძოლისას ფეხი ხომ უნდა გეტკინოს? ხომ უნდა იგრძნო ოდნავი ტკივილი მაინც? ხალხმა ყველაფერი დაინახა, ვინ რისი მაქნისია, ვინ ძველი ავტორიტეტით სარგებლობდა. კრება მოვიწვიე სასტუმროში, ერთი ყველასთვის, ყველა ერთისთვის უნდა ვიყო, ჩვენ საქართველო გვიყვარდა, გვეკომპაგნებოდა, იმედი აქვთ-მეთქი. მუდამ ამისთვის ვიბრძვი, ამას ვქადაგებ. ორი ვარიანტია: ან ჩვენ, მწვერთვლები არ ვინდობთ, ან ფეხბურთელებს არ უნდათ ჩვენთან მუშაობა. უფრო მგონია, რომ მიზეზი მორაგებაა. ჩემს პრინციპს მე არასდროს ვუღალავებ, მოსწონთ, არ მოსწონთ, მე ჩემი აზრი მაქვს, მსურს საკუთარ თავთან მართალი ვიყო, როცა თანამდებობას დავტოვებ, ვთქვა — როგორც ვფიქრობდი, ისე ვამიკეთებია, არავის ვკუთხავ გამოვილა-მეთქი. მოგწონთ ჩემი მეთოდი, სიამოვნებით, ითამაშეთ, არ მოგწონთ — არავინ გეხვეწებათ. ფეხბურთელების ნებაზე არაა, გუნდის მწვერთვლი იმითაა საჭირო, რომ სხვა მას მიჰყვება. მე არავის მტერი ვარ, მინდა სიკეთე მოვუტარო ქართულ ფეხბურთს, ხალხი გავახარო, საქართველოს ძველი დიდება დავუბრუნო.

— კეთილი, ბატონო გოგა, ახლა ერთგულ გუნდის სამხარეულოში შევხვდებით. იქიდან გამოსულ ხმებს გაგიმეორებთ. თქვენ ეს თქვეთ, იყო ასე თუ არა.

— ყველაფერი გულახდილად ვიტყვით. — მამ დაგეგმეთ. ამბობენ, შერთათ შელია თქვენზე ნაწყენი დარჩა რიგში ერთ-ერთი ვარჯიშისას, ტყუილი რად გამოიძიებთ.

— ლატვიასთან მატჩის წინ, ვარჯიშზე, ბიჭები ორ გუნდად ვაგყავი. ბუნებრივია, ერთი თერთმეტწლიანი პირობითად ძირითადი შემადგენელი იყო. ლიბეროებს ნემსაძეს დავაგავდი, სტოპერობა კალაძეს ვითამაშეთ. ჩემული დასკვნები ვაგაკეთებდით. კონტრაქტისთან მიღის და უკლებლივ, თუ არ მათამაშებოდა, ტყუილად რად შეძახითო. არადა, ვამბობდებოდა მურთაზს ინგლისში სუბიერ დავურეკეთ, მზად თუ ხარ ნაკრებში სათამაშოდ, ვეკითხებოდი. სუბიერად ვეკითხება, მზად ვარ, გამოიძიებთ. ჩამოვიდა რიგში და დიდუტანტიც შეამჩნევდა, ფორმაში ვერ იყო. ვუთხარი, ათენამდე სუთი დღეა, მოემზადე, ეგებ ძირითადში გათამაშო-მეთქი. ვითამაშეთ ათენში და მატჩის შემდეგ ამბობს, მოუშალდებელი კაცი როგორ მათამაშეთო. მერე თქვა, კონტრაქტს ბერძნებთან მატჩამდე ჩემთვის კონტრაქტული დავაგავდი არ მოუციათ. ღმერთია მოწმე, თავად ფეხბურთელები, ჩემი ასისტენტები, ვუთხარი, მურთაზ, მასხასი სახიფათო თავდასხმეულია, პერსონალურად ეთამაშე, თავისუფლად მოქმედების საშუალება არ მისცა, ახლოს ეთამაშე-მეთქი. დავაგავდი როგორ შეასრულა, ყველამ იცის.

— თქვენზე ქვებაიცი ნაწყენიაო. ერთი-ორჯერ საყმაღროდ მწვავედაც გი-საუბრიათ.

— ნაწყენი იყო ქვებაიცი, ალბანელებთან მატჩისას რომ შევეცალე. იმ ცვლილებამ ჩვენ თამაში მოგვკავებინა. ჩამოვიდა რიგში და შევატყვე უმურად იყო. თუმცა ვარჯიშისას მონდობილი ჩანდა. რატომ შემეცალეო, ისე მითხრა, თითქოს ვერ არავის შევეცალეო. ჩემს ადგილას არ მათამაშე ალბანელებთან, ესეც თქვა მატჩის წინ კი ვეკითხე, თქვენი, სად გირჩევნია თამაში-მეთქი. თავდასხმით, მიპა-

სუნა. ვერ გამოვიდა, თავის ცუდ თამაშს მე რატომ მბარალეს. თუმცა მარტივი მეთოდი...

ერთ მშვენიერ დღეს თემურს სალაპარაკოდ დავუძახე რად ხარ ნაწყენი-მეთქი, ვეუბნები. თქვენ აწი კაცი ვეღარ გამოგვცვლით, კომუნისტურად აზროვნებთო, გვეუბნება მე და კუტივამე. რატომ? — ვეპასუხები. იმიტომ, რომ თამაშამდე თავისუფლებას არ ვევაძლეო, ვაგულ-ვაგოვლა გვინდაო — შემომბრუნა თემურმა. ცდები, თამაშამდე რეჟიმში უნდა იყო, დაჯექი სასტუმროში, ტელევიზორია, წიგნია-მეთქი. საკმაოდ ემოციურად ვილაპარაკე. ისიც უნდა ფაქტია, ქვებაიცი რაც ადრე იყო, იმის ნახევარი აღარაა.

— ქვებაიცი უთქვამს თქვენთვის, მე ინგლისის დროით ვცხოვრობდა.

— ეგ წერილობითაა. გუნდში წესად გვაქვს — დღით 9.30-ზე ვასუბობთ, ათიდან 11.30-მდე კი ვვარჯიშობთ. პირდაპირ ქვებაიცი ერთ დღეს მეუბნება, მე ინგლისის დროით ვცხოვრობ, საუბრე და ვარჯიში ვადაწვითო. ვამიკვირდა, ვინც საქართველოში არ სხვა ქვეყანაში ცხოვრობს, რომლის დროც ვრინვირისგან განსხვავებულია, იმან რა ქნას? გუნდი ვგუფ-ვგუფად დაიყოს, ერთმა თერთმეტის ნახევარზე ივარჯიშოს, მეორემ თორმეტის ნახევარზე-მეთქი, ვკითხე. არ ვიცი, მე ადგომა მიჭირს, ინგლისში ვცხოვრობო.

— ლატვიასთან მატჩის მერე ჯამარული და ქვებაიცი არცთუ სახუმაროდ შელაპარაკებულან.

— ვეც წერილობითაა. წაგებული მატჩის მერე ხდება ხოლმე ქვებაიცი უთხრა, გუნდში არ თამაშობ, შენ როგორ ვაყენებენ ძირითადში. ამის შემდეგ შელაპარაკდნენ. ამით ვასაყიო რა ჰქონდათ? ჯამარულთან მე ყველაზე ნაკლები პრეტენზია მაქვს, ბიჭი სულს და გულს სდებს თამაშში, არაფერს იშურებს. მისი უგუნდობა კი დროებითია, ორივე მატჩიც ნორმალურად ითამაშა. ყველაფერი მალევე ჩაგაწყნარეთ.

— ჯანაშია ნაყრებში სათამაშოდ იმითაა არ ჩამოდი, რომ თანაგუნდლებს ათვალწუნებული ჰყავთო.

— რიგში რაც მოხდა, იცით. ზაზამ „ლოკომოტივის“ ექიმის წერილი ჩამოვიტანა, მენიკია მასუხებსო. ვაგათავისუფლეთ. მაშინ გულახდილად ვისაუბრეთ, ისიც მითხრა, ნაკრებში დისკომფორტია, ზოგიერთი ფეხბურთელი გამოთავს გვირბოდა, პატრებს არ მცემენ, თორემ რაზეა ლაპარაკი, ნაკრები ჩემთვის უპირველესიაო. დავამშვიდე, ვითარების გამოწვევებს შევხიბდი. ეს ყველაფერი კი ვაკეთებთ ადრე დაიწყეთ, ცალკე ისტორიაა. ბათუმში, როცა საქართველო მოლოდინს მასინდობდა, უთანხმოება ზოგიერთსა და მას შორის მაშინ ჩამოვარდა. ძალიან სამწუხაროა ის, რომ გუნდში ერთმანეთისგან არჩეულ თბილისელსა და სხვა ქალაქელს. თუ თბილისელი არაა, მაშინ... არადა, ნახეთ, დათვალეთ ნებისმიერ კლუბში, ნებისმიერ ნაკრებში არადაქალაქელთა რაოდენობა. იქ ყველანი ერთმანეთს პატრებს სცემენ, აფსისებენ. ჩვენთან კი...

— ათენში გუცავებო შეგნებულად არ შეგვცავდა ერთზე მეტი მოთამაშე, რათა ყველას დინამო გუნდში რა ბედოვებოთ? ჰყავსო.

— არა, ეგ სიმართლე არაა. უბრალოდ, რეზერვი არ გვყავდა, შეცვლაც ამიტომ არ ვაგაკეთებ. აჩიკო არეულად, ჯანაშია, იაშვილი ტრავმირებული იყვნენ. შოთა არეულად, ყველაშვილი და დემეტრადე იყო ჩვენს განკარგულებაში. ამით გარდა თავდასხმეული არ გვყავდა. ვაგებდით და მცველი მეთამაშებინა თუ კიანებ, რომელიც უფრო ჩამშლელია? რა აზრი ჰქონდა იმ-ს წაგავებდით თუ იმ-ს? თუ შევცვლი იყო, თავდასხმა უნდა გამძლეობდნენ. იმ დროსაც გამოცდილთა იმედად ვიყავი, იმ საგოლე მომენტებიდან ერთ-ერთი რომ გამოგვეყენებინა, შეიძლება ბევრი რამ შევკვილიყო. ისე, კარგი კია, მართლაც ყველამ დაინახა, როგორი ვარსკვლავები გვყავს. საბერძნეთი კარგი გუნდია, ჩამოყალიბებული, თუ ვინმეს რამე სურდა, სწორედ ათენში უნდა დაემტკიცებინა, ძლიერ გუნდთან თამაშისას უნდა ებრძოლა, თავი დაეღოთ, როგორც კობაიშვილმა, კალაძემ, შეყვალემ იბრძოლეს და იბრძოეს. თუმცა ესენიც ბევრჯერ შეცდნენ.

— ამბობენ, შოთა არეულად რამდენჯერმე უთქვამს თქვენთვის, ესა და ეს გამოიძიებო.

— ნურავინ მასწავლის, ვინ, როდის და რატომ გამოიძიებო. თუ შოთა რამეზე ნაწყენია, მოვიდეს, პირში მითხრას,

ვლადიმერ გუცავის არ სურს, მატჩის შემდეგ დაცვა დასჭირდეს

პასუხს ვაგვემ. სულ არ მალელებს, არ მანტრერებს, ვის რა ამბობავენ. ვიდრე მწვერთვლი ვარ, იმას ვაგაკეთებ, რასაც საჭიროდ ჩავთვლი. ნაკრების ფეხბურთელს მხოლოდ ერთის უფლება აქვს, შეუძლია თქვას, ამ მწვერთვლის ხელში, ან ამ ნაკრებში არ ვითამაშებო. ადგნენ და პირდაპირ თქვან, ეს მათი ნებაა. თუ ნაკრებში მოიხსარ, კეთილი ინებე და ბოლომდე დაინარჯე. სისხლი ბოლომდე გამოუშვი, რათა მიზანს მიაღწიო. ასე რომ არ აკეთებს დღევანდელი ეროვნული გუნდის წევრთა უმეტესობა, იმიტომაცაა, თავიანთ კლუბებში სკამებს რომ ხეხავენ.

— ქინქლიძე განზრახ არ თამაშობს ჩვეულადო.

— დარწმუნებით ვერაფერს ვიტყვი. ის კი ფაქტია, ვიომ ავანსები ვერ ვამართლა. ისე არ თამაშობს, როგორც შეუძლია, რასაც მისგან ველო.

— ნემო თქვით, ქვებაიცი თავის ცუდ თამაშს მწვერთვლის აბრალებს, თუმცა ეს მარტივი მეთოდი... მერე სხვაც თქვენ გაბრალებთ? იქნებ მთელი გუნდი გასგებს არ თამაშობს?

— პრინციპი მართლაც მარტივია, თავად არ ვიყავი ფეხბურთელი? წაგებს გუნდი თამაშს, მწვერთვლის შეცვლიან, ვიდრე მეორე მოვა, სიტუაციაში ვაერ-კვევა, მანამდე ისეც თავიანთ ნებაზე იქნებიან.

გმირი. ცხოვრებამ ასე მოიტანა, ვინც ნაკრების მოთხოვნებს ვერ აკმაყოფილებს, ის გუნდიდან უნდა წავიდეს.

როგორც მწვერთვლის, უფლება არ მქონდა, თითოეული ფეხბურთელი უყურადღებოდ დამტკიცებინა, შანსი არ მიმეცა. აღარაფრის მემზინა, არც ამ სიტყვების — მირჩევნია ჩემს ვასწავრთელ ნაკრებში ითამაშო ვითომ დაბალი კლასის ფეხბურთელებმა, მაგრამ იყვნენ პატრიოტები და მებრძობები. ვინც დავალებას ვერ ასრულებს, რა თქმა უნდა, მას ნაკრებიდან კარს ცხვირწინ მივუხურავთ.

— კონკრეტულად გვარებნაც ხომ არ ჩამოთვლილი?

— ყველამ ყველაფერი კარვად იცის. ეს უახლოესი მატჩისთვის საშუალოდსა გამოიხილდა. თავად იცინა, ვინ რა დავა-შავა. ზოგზე უკვე ხელი ჩაქეული მაქვს. ათენის მატჩის მერე პრესკონფერენციაზე რატომ არ გამოცხადდი, იცით? მრცხვენოდა, კოლეგის შემრცხვა. რატომ უნდა ვაწვითლდე? ჟურნალისტებისთვის უარი არასოდეს მითქვამს, მაგრამ 14-ში სადამოს თავს ვეღარ მებრძვი. უფულოდ თამაშის მერე რაღა მეთქვა. რასაც ვეუბნები, ის არ სრულდება და... მერე ბრალს აქვთ მიდებენ. აწი სხვაგვარად იქნება.

— თქვენი შეცდომა რა იყო ლატვია — საბერძნეთთან მატჩების დროს? ხუთო თქვენ უმეცროდ იმეშავეთ?

— ჩემი შეცდომა ის განხლდა, რომ გამოცდილებს ვენდე მათი მჯეროდა. ერთ ფეხბურთელში კი ყველა შემეცდარა, შეცდებამ იდეც ვფიქრობდი, ლატვიასა და საბერძნეთში საუკეთესონი წავეყვანე-მეთქი, ყველაზე კარგები გამოვიძახე. ამას წინათ ერთი მწვერთვლი შემეცვდა, მეუბნება, შენი უბედურება ისაა, რომ გუნდში ძალიან ბევრი ვარსკვლავი გყავს, სახელის გამო თამაშზე მათი. სამწუხაროდ, ის კაცი მართალი იყო. ამასი შევცდი.

— ტაქტიკაში?

— აწი გუნდის სათამაშო ტაქტიკასაც შევცვლი. დავრწმუნდი, ასეა საჭირო.

პასუხს ვაგვემ. სულ არ მალელებს, არ მანტრერებს, ვის რა ამბობავენ. ვიდრე მწვერთვლი ვარ, იმას ვაგაკეთებ, რასაც საჭიროდ ჩავთვლი. ნაკრების ფეხბურთელს მხოლოდ ერთის უფლება აქვს, შეუძლია თქვას, ამ მწვერთვლის ხელში, ან ამ ნაკრებში არ ვითამაშებო. ადგნენ და პირდაპირ თქვან, ეს მათი ნებაა. თუ ნაკრებში მოიხსარ, კეთილი ინებე და ბოლომდე დაინარჯე. სისხლი ბოლომდე გამოუშვი, რათა მიზანს მიაღწიო. ასე რომ არ აკეთებს დღევანდელი ეროვნული გუნდის წევრთა უმეტესობა, იმიტომაცაა, თავიანთ კლუბებში სკამებს რომ ხეხავენ.

— ქინქლიძე განზრახ არ თამაშობს ჩვეულადო.

— დარწმუნებით ვერაფერს ვიტყვი. ის კი ფაქტია, ვიომ ავანსები ვერ ვამართლა. ისე არ თამაშობს, როგორც შეუძლია, რასაც მისგან ველო.

— ნემო თქვით, ქვებაიცი თავის ცუდ თამაშს მწვერთვლის აბრალებს, თუმცა ეს მარტივი მეთოდი... მერე სხვაც თქვენ გაბრალებთ? იქნებ მთელი გუნდი გასგებს არ თამაშობს?

— პრინციპი მართლაც მარტივია, თავად არ ვიყავი ფეხბურთელი? წაგებს გუნდი თამაშს, მწვერთვლის შეცვლიან, ვიდრე მეორე მოვა, სიტუაციაში ვაერ-კვევა, მანამდე ისეც თავიანთ ნებაზე იქნებიან.

გმირი. ცხოვრებამ ასე მოიტანა, ვინც ნაკრების მოთხოვნებს ვერ აკმაყოფილებს, ის გუნდიდან უნდა წავიდეს.

როგორც მწვერთვლის, უფლება არ მქონდა, თითოეული ფეხბურთელი უყურადღებოდ დამტკიცებინა, შანსი არ მიმეცა. აღარაფრის მემზინა, არც ამ სიტყვების — მირჩევნია ჩემს ვასწავრთელ ნაკრებში ითამაშო ვითომ დაბალი კლასის ფეხბურთელებმა, მაგრამ იყვნენ პატრიოტები და მებრძობები. ვინც დავალებას ვერ ასრულებს, რა თქმა უნდა, მას ნაკრებიდან კარს ცხვირწინ მივუხურავთ.

— კონკრეტულად გვარებნაც ხომ არ ჩამოთვლილი?

— ყველამ ყველაფერი კარვად იცის. ეს უახლოესი მატჩისთვის საშუალოდსა გამოიხილდა. თავად იცინა, ვინ რა დავა-შავა. ზოგზე უკვე ხელი ჩაქეული მაქვს. ათენის მატჩის მერე პრესკონფერენციაზე რატომ არ გამოცხადდი, იცით? მრცხვენოდა, კოლეგის შემრცხვა. რატომ უნდა ვაწვითლდე? ჟურნალისტებისთვის უარი არასოდეს მითქვამს, მაგრამ 14-ში სადამოს თავს ვეღარ მებრძვი. უფულოდ თამაშის მერე რაღა მეთქვა. რასაც ვეუბნები, ის არ სრულდება და... მერე ბრალს აქვთ მიდებენ. აწი სხვაგვარად იქნება.

— თქვენი შეცდომა რა იყო ლატვია — საბერძნეთთან მატჩების დროს? ხუთო თქვენ უმეცროდ იმეშავეთ?

— ჩემი შეცდომა ის განხლდა, რომ გამოცდილებს ვენდე მათი მჯეროდა. ერთ ფეხბურთელში კი ყველა შემეცდარა, შეცდებამ იდეც ვფიქრობდი, ლატვიასა და საბერძნეთში საუკეთესონი წავეყვანე-მეთქი, ყველაზე კარგები გამოვიძახე. ამას წინათ ერთი მწვერთვლი შემეცვდა, მეუბნება, შენი უბედურება ისაა, რომ გუნდში ძალიან ბევრი ვარსკვლავი გყავს, სახელის გამო თამაშზე მათი. სამწუხაროდ, ის კაცი მართალი იყო. ამასი შევცდი.

— ტაქტიკაში?

— აწი გუნდის სათამაშო ტაქტიკასაც შევცვლი. დავრწმუნდი, ასეა საჭირო.

— თქვენი შეცდომა რა იყო ლატვია — საბერძნეთთან მატჩების დროს? ხუთო თქვენ უმეცროდ იმეშავეთ?

— ჩემი შეცდომა ის განხლდა, რომ გამოცდილებს ვენდე მათი მჯეროდა. ერთ ფეხბურთელში კი ყველა შემეცდარა, შეცდებამ იდეც ვფიქრობდი, ლატვიასა და საბერძნეთში საუკეთესონი წავეყვანე-მეთქი, ყველაზე კარგები გამოვიძახე. ამას წინათ ერთი მწვერთვლი შემეცვდა, მეუბნება, შენი უბედურება ისაა, რომ გუნდში ძალიან ბევრი ვარსკვლავი გყავს, სახელის გამო თამაშზე მათი. სამწუხაროდ, ის კაცი მართალი იყო. ამასი შევცდი.

— ტაქტიკაში?

— აწი გუნდის სათამაშო ტაქტიკასაც შევცვლი. დავრწმუნდი, ასეა საჭირო.

საბრტულ შინაგონობა საშუალოდ!

დღეს, 22 ოქტომბერს, 14 საათზე გახუტო „საქართველოს რესპუბლიკის“ სხდომათა დარბაზში პრესკონფერენციას გამართავს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტობის კანდიდატი რამაზ გოგლიძე.

სფვ-ს გეოგრაფიული პოლიტიკა: ტრაპედიის დასასრულის დასაწყისი?

ვანის გაკეთება და ვიქტორი, ყოველ შემთხვევაში ბიულეტენს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს. დღევანდლებს არ უნდა გაუჭირდეთ გადაწყვეტილების მიღება, რადგან წინასწარჩვენვ კამპანია რამდენიმე თვეა, რაც გრძელდება და თითოეულ კანდიდატზე და მათ შეხვედრებზეც უამრავი ინფორმაცია დაგროვდა. ამომრჩევლებს და არა მარტო მათ. თუმცა, ნდობის გამოხატვის დროს, ჩვენი აზრით, ერთადერთი გასათვალისწინებელი ფაქტორი უნდა იყოს კანდიდატის მიერ წარმოდგენილი კონცეფცია და მათი თვალთახედვა ფეხბურთის კრიზისიდან გამოყვანის გზებზე.

ახლა ხშირად გაიგონებთ, ჟურნალისტები თბილისში უნდა იყოს და საკუთარი პოზიციის მკვეთრად გამოხატვისგან თავს იკავებდნენ. ამგვარი აზროვნება მცდარად მიგვაჩნია და იგი საერთოდ ეჭვის ქვეშ აყენებს ამ პროფესიის არსებობას. თბილისში უნდა იყოს უკვე გარკვეული პოზიცია და მისი პირდაპირ, ყოველგვარი მიკროპოლიტიკის გარეშე დაფიქსირება. მეოთხე ხელისუფლების წარმომადგენელნი იგი.

ხალა, ჟორდანის პროგრამა საესპეტი მისაღებად მიმართა და მას ვუჭერ მხარს. ამას წინათ კი ბატონმა ალექსანდრე კვლავ კენჭს ვიყრიდა ფედერაციამდე კვერი დაუკრა. პრესკონფერენციაზე განაცხადა — ახლა თანამშრომლებთან შედარებით ლობიობური დამოკიდებულება მაქვს, რადგან მე მხოლოდ პრეზიდენტის მოვალეობას ვასრულებ, არჩევნებში გამარჯვების შემთხვევაში კი უფრო მაკარი ვიქნები („სარბიელი“ №177).

ლობიობურება ურიგო თვისება როდია, მაგრამ როცა ამოღენა საქმეს ეჭიდები და ხელეც უკან-უკან მივექნები, ამ შემთხვევაში ლობიობური დამოკიდებულება იმ ხალხის მიმართ, ვისაც პასუხისმგებლობა ვერ გაუთავისებია, ყოველ დაუშვებელია. მით უმეტეს, რომ ბატონი ალექსანდრე კონსტიტუციურად ასრულებდა პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებლის ფუნქციას და იგი ვალდებული იყო, კანონით მინიჭებული ყველა უფლება გამოეყენებინა.

ფედერაციის ცოდვები ჩივამდეს ყველაზე ნაკლებად ეკისრებო, მაგრამ ფაქტ-

ცა, ამასი „დინამოს“ დირექტორატსაც მიუძღვის ბრალი. სხვა გუნდების დასუსტების ხარჯზე ფეხბურთელების გადმობირებამ და შემდეგ უცხოელებზე გაყიდვის პოლიტიკამ საგალოლო შედეგამდე მიგვიყვანა. მერე ვაცხადებთ, „დინამოს“ კონკურენტი არ ჰყავს შინაურ გათამაშებაში და ვგოსარბილებზეც ამის გამო ვმარცხდებით.

ელვარდ შევარდნამე საქართველოს ჩემპიონი გადასახადებისგან რომ გაათავისუფლა, ამან უარყოფითი შედეგი გამოიღო, არაერთხელ ითქვა. პროკურატურამ დარღვევათა გამო სისხლის სამართლის საქმეც აღძრა და დიდუბის სასამართლოს გადასცა განსახილველად. „დინამოს“ დირექტორატს 28 მილიონ ლარს ევალიან.

ჩივამის დარად, ილია დათუნაშვილსაც მოგების საკმარისი აქვს. თუ პირველს სფვ უჭერს მხარს, ბატონი ილიას მმართველი პატივის მხარდაჭერა აიძულებს. თუმცა, როგორც თავად აცხადებს — გაპრეზიდენტებისას მე მარტო მმართველი პარტიის იმედით არ ვარ, მე სახელმწი-

თანხმებულიყვნენ გარკვეულ შემთხვევებში ხალხი გაეზარებინათ. თუმცა ისიც არ შეიძლება, ტელევიზიას სულ არაფერი გადაუხადო. რომელი ვიღობა — გარკვეული თანხა გადახდილიყო და ხალხს თამაში ენახა, თუ ის, რომ სულ არ გადაიხადა და სულ არ აჩვენა თამაში?

სიმართლე ვითხრათ, ამ სიტყვების წაკითხვისას სარედაქციო შეცდომა გვევლინება, მაგრამ ის აზრი, რომ სფვ-ს თურმე ტელევიზიისთვის ფული უნდა გადაეხადა, რამდენჯერმე მეორედება. ასეთი განცხადება კი, რბილად რომ ვთქვათ, საქმეში ჩაუხედავოა.

საფეხბურთო ფედერაციების ყველაზე დიდ შემოსავლად ტელეტრანსლაციებისგან მიღებული თანხა ითვლება და თუ სფვ სხვაგვარად მოიქცა, კარგად წავიკვამ საქმე.

დარჩა რამაზ გოგლიძის კანდიდატურა. ჩვენი აზრით, ამ ეტაპზე უმჯობესია სწორედ ბატონი რამაზი გახდეს ფედერაციის პრეზიდენტი და სწორედ მის საპროგრამო დებულებებში ვხვდავთ ფეხბურთის ჩიხიდან გამოყვანის მართებულ გეზს. ბატონი რამაზს ფეხბურთი წარმოდგენილი აქვს, როგორც დიდი სამრეწველო ინდუსტრია, ხოლო სფვ, როგორც კომერციული სტრუქტურა. მას სამეურნეო სფეროში მოღვაწეობის უდიდესი გამოცდილება გააჩნია და ფეხბურთის განვითარებისთვის რამდენიმე კონკრეტული ბიზნეს-გეგმა დაუშუშავებია, რომლის ნიუანსებიც „სარბიელიში“ სტუმრობისას გაგვანდა.

გოგლიძეს რომ ამ მხრივ სერიოზული და რეალური წინადადებები აქვს, მისი იმედი მრეწველთა კავშირის მხარდაჭერამაც დაადასტურა.

ბესო ვულელი, მრეწველთა კავშირის თავმჯდომარე ჩემი სუბიექტური აზრით, გოგლიძეს უფრო საქმიანი და უკეთესი კონცეფცია აქონდა („ალია“ №177).

ზოგმა მისი და ბლატერის მეგობრული ურთიერთობა ირონიულად მოიხსენია, მაგრამ ფაქტი ფაქტად რჩება — ფიფას პრეზიდენტმა სრული მხარდაჭერა აღუთქვა გოგლიძეს არჩევნებში. ეს კი უბრალო მოვლენა არაა, რადგან ახალი ნაცნობობის ცდას ძველი ურთიერთობების აღდგენა და გაგრძელება აჯობებს საქმისთვის.

ბატონი რამაზი თავის წერილში ბლატერს წერდა — მიუხედავად იმისა, მე ვახვლები ფედერაციის პრეზიდენტი თუ სხვა, მეცა, რომ ფეხბურთის ეროვნული განვითარების პროგრამის მეორეხარისხიანი მოვლენა არაა, რადგან ახალი ნაცნობობის ცდას ძველი ურთიერთობების აღდგენა და გაგრძელება აჯობებს საქმისთვის.

ბატონი რამაზი თავის წერილში ბლატერს წერდა — მიუხედავად იმისა, მე ვახვლები ფედერაციის პრეზიდენტი თუ სხვა, მეცა, რომ ფეხბურთის ეროვნული განვითარების პროგრამის მეორეხარისხიანი მოვლენა არაა, რადგან ახალი ნაცნობობის ცდას ძველი ურთიერთობების აღდგენა და გაგრძელება აჯობებს საქმისთვის.

ფეხბურთი, ამის წინააღმდეგი არავინ უნდა იყოს, მაგრამ შეძლებს გოგლიძე ამის გაკეთებას? ჩვენი აზრით, კაცი, რომელმაც მოახერხა 1985 წლის იუნიორთა მსოფლიოს ჩემპიონატის ყველაზე ძლიერი ჯგუფი საქართველოში ეთამაშებინა, მიაღწევს, რომ ქართული ფეხბურთით ფიფას პრეზიდენტზე დაინტერესდეს.

ჩვენი აზრით, მას ინვესტიციების მოზიდვაც ძალუში პირადი საქმიანი ურთიერთობების ხარჯზე.

გოგლიძისადმი იმ მთავარ ბრალდებას გაიგონებთ — ბორის პაიჭაძისა და ნოდარ ახალაკაცის მოხსნა. ამასწინანდელ შეხვედრაზე ბატონმა რამაზმა პირდაპირ დაგვიხსენია იმ სამი პიროვნების გვარი, ვინც მოხსნა ბორის პაიჭაძე და გვთხოვა, ჟურნალისტური გამოძიება ჩაატარეთ. ბორის პაიჭაძის ვაჟმა თავის წერილში უარყო გოგლიძისადმი ასეთი ბრალდება.

რაც შეეხება ნოდარ ახალაკაცის გათავისუფლებას, გოგლიძემ არაერთხელ განაცხადა, რომ მამინდელი „დინამოს“ თერთმეტივე ფეხბურთელი, სათადარიგოებთან ერთად, ითხოვდა გუნდიდან მის წასვლას და მე არაფერ შუაში ვიყავი.

ბრალდებები და ცილისწამება წინასწარჩვენვ კამპანიაში, სამწუხაროდ, ჩვეულებრივი მოვლენაა და არ ღირს ამაზე დიდი ყურადღების გამახვილება, მაგრამ ამომრჩევლებმა ყველაფერი უნდა იცოდეს და კარგად აწონ-დაწონოს, რათა სწორი გადაწყვეტილება მიიღოს.

ერთ-ერთ ზედღედელ ბავშვს უთქვამს მშობლისთვის — მამა, მე არ მინდა კარში ჩადგომა, რადგან თურმე შეკარები არ იყავი.

ეს ქართული ფეხბურთის ტრაგედიაა. 23 ოქტომბერი ამ ტრაგედიის დასასრულის დასაწყისი უნდა იყოს.

სანიძე

ფედერაციის პრეზიდენტობის სამი კანდიდატი: რამაზ გოგლიძე, მერაბ ჟორდანია და ილია დათუნაშვილი

თა პირდაპირი მოვალეობაც ხომ ესაა. ნებისმიერი პოზიციის და მოსაზრების დაფიქსირება უკვე ერთგვარი ტენდენციაა, ასე რომ, ნურავინ დაიწყებს არატენდენციური ვარ.

ქართულ ფეხბურთში მიმდინარე მოვლენებზე ყველას თავისი წილი პასუხისმგებლობა აკისრია — ფედერაციის, ფეხბურთელს, მწვრთნელს, გულშემატკივარს და ჟურნალისტს. ფეხბურთი ქართული ხალხისთვის ერთ-ერთი სულიერი საზღვოს წარმოადგენს და ამ საქმეში განხე დღეა დანაშაულია. ყველამ ხმადალა უნდა გამოთქვას თავისი აზრი და ნურავინ იფიქრებს, სხვის საქმეში ვერ ვიყო. ფეხბურთი საერთო ეროვნული საქმეა და ყველას შეხედულებას უნდა ანგარიში გაუწიოთ.

თითოეულ კანდიდატზე ჩვენ ჩვენი პოზიცია ჩამოვიყალიბებ. მისი გაცხადება კი სულაც არ ნიშნავს, ვინმეს რაიმეს კარნახობდეთ და ჭკუას ვასწავლიდეთ.

ყველაზე დიდი შანსი ალექსანდრე ჩივამდეს აქვს. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ოთხთაგან ყველაზე ნაკლები მორალური უფლება სწორედ ბატონ ალექსანდრეს უნდა გააჩნდეს პრეზიდენტობაზე, რადგან მისი პირველკაცობის დროს ქართულმა ფეხბურთმა არანაშუადი ფიასკო განიცადა.

როცა უპრინციპოს და მართვადს გიწოდებენ და ვერანაირად ახერხებ თავის მართლებას, ეს ცუდის მანიშნებელია.

ჩივამე ყრილობის გადადებამდე ორი კვირით ადრე ამომრჩევლებთან შეხვედრისას მერაბ ჟორდანის პროგრამის თეზისებს აკრტიკებდა, შემდეგ კი განაცხ-

ია, რომ ისიც სფვ-ს ფერხულში იყო ჩაბმული და მისი გაპრეზიდენტების შემთხვევაში, უდავოა, აამანბნის №5-ში ისევ ძველი გვარდია დარჩება. ის გვარდია, რომელმაც დალუბა ქართული ფეხბურთი და კვლავ ცდილობს ბატონი ალექსანდრეს ფარად გამოყვანას.

იმავე პრესკონფერენციაზე ჩივამე განაცხადა — სპორტულის გარდა ბოლნისში ფეხბურთის სხვა დატვირთვა აქვს. ამგვარი აზროვნება მოუღებელია, რადგან ტერიტორიული პრინციპით უნდა იყოს შუღლიანი გაყვიროს, დაუშვებელია. არავინაა ბოლნისური ფეხბურთის წინააღმდეგი, მაგრამ ყველა კლუბი იმ ჯგუფში უნდა თამაშობდეს, რასაც იმსახურებს.

ბატონ ალექსანდრეს მიანიჩა, რომ თუ საქართველოს ეკონომიკა არ გამოისწორდება, ქართული ფეხბურთის განვითარება წარმოუდგენელია. თუ ასეა, მაშინ იმ ხალხს უნდა დაეუბნოთ ადგილი, ვისაც სხვა აზრი აქვს ამის შესახებ და ვინც ფიქრობს, რომ ამ ეტაპზეც შესაძლებელია გარკვეული წინსვლა საფეხბურთო მეურნეობაში.

მერაბ ჟორდანის რაც შეეხება, მისი ენერგიულობა და ახალგაზრდული შემართება მისაღებელია, მაგრამ მისი პრეზიდენტობის დროს „დინამოს“ მოღვაწეობა ვერანაირ კრიტიკას უძლებს. „ტიროლი“, „ბოვიშტა“, „ბრაგა“, „ვილემ II“, რომელი ერთი გავისხენით. ის კი არა, იმასაც მოეწონება, სათავყვანებელი კლუბის ავტობუსს ქვების სროლით გაუშასპინდლდენ. საქართველოს ჩემპიონატი რომ ერთი გუნდის ჩემპიონატად გადაიქ-

იფოს იმდღეც ვარ. (ახალი თაობა №289). იგივე ინტერვიუში ამბობს — ისე, სახელმწიფო ნამდვილად უნდა ჩაერიოს ფედერაციის საქმიანობაში. როცა მისი სახელმწიფოებრიობა ილახება, როდესაც ფინანსებში დარღვევა არის, რა, სახელმწიფომ არ უნდა მოახდინოს რეაგირება?

კი, ბატონო, უკონტროლო დაუშვებელია ყველა სფეროში, მაგრამ სფვ-ს საქმიანობაში სახელმწიფოს ჩარევა მიუღებლად მიგვაჩნია. მით უმეტეს, როცა სახელმწიფოს ერთი თეთრიც არ გაუღია ქართული ფეხბურთისთვის მისი დამოუკიდებლად არსებობის ათი წლის განმავლობაში. ასე რომ, ხელისუფლების იმედზე არც ამჯერად უნდა ვიყო, რადგან მას თავისი ვასჭირდება და ბიუჯეტშიც 105 მილიონიანი გარდევვა აქვს.

ბატონი ილიას მოქალაქეთა კავშირის წევრობას ფეხბურთის პოლიტიკების სუნი უღის და ეს კი არასასურველია. დავუშვათ, დათუნაშვილი აირჩივს ოთხი წლით სფვ-ს პრეზიდენტად და 1999 წლის შემოდგომის არჩევნებში მისი პარტია დამარცხდება. მაშინ ახალი პოლიტიკური ძალა მიინდობებს, თავისი წვერი იხილოს იგივე პოსტზე და შეეცდება ამის გაკეთებას. ამიტომ აჯობებს, სფვ-ში დამოუკიდებელი კაცი მოვიდეს.

შემოთნახსენებ ინტერვიუში კი ყველაზე მეტად ერთმა ფაქტმა გაგვაკვირვა. კანდიდატმა განაცხადა — ალბათ ვასხოვთ, ალბანეთთან მატჩი ხალხს არ ანახვს და მაღიან ბევრი გულშემატკივარი გულდაწყვეტილი დარჩა. მართალია, ტელევიზიას ფული არ გადაუხადეს, მაგრამ უნდა შე-

ბრძოლა სამხეობრივ ნაკრებში

ახლა, როცა მოვიტოვეთ საქართველოს ეროვნული ნაკრების სამი შეხვედრა, ხოლო შესარჩევი ციკლის განახლებამდე კარგა დროა დარჩენილი, უპირაძე იქნება, შეძლებისდაგვარად გააკეთოთ სანაკრებო სტრუქტურის მოლიანი ანალიზი, ანუ წარმოვანით ჩვენეული პოზიცია ყველა იმ კომპონენტის მიმართ, რომლებიც მოლიანობაში ქმნიან საქართველოს ეროვნულ ნაკრებს, როგორც ასეთს.

ეროვნული ნაკრების გამოსვლა პირველ სამ შეხვედრაში უარყოფითად შეფასდა — ამაზე არაფერი დაობს, მაგრამ მარტო ნაკრებზე არ ვახლათ საწუხარი. ცუდ შედეგს გუნდში კონფლიქტური (ნუ აღმავალი) სიტუაცია უნდა დაერთო, წამყვან ფეხბურთელთა უმრავლესობა ან ფორმიდანაა ამოვარდნილი, ან სულაც სათამაშო პრაქტიკის გარეშე დარჩა. როგორც ჩანს, თაობათა ცვლა უნდა დაერთოს ყოველივეს და თვითონ განსაკუთრებით რამდენი უნდა მიხედოს ნაკრების ამჟამინდელმა დამრიგებელმა. ვლადიმერ გუცაევს გვარანდელი ვიწრო ყულფში აქვს თავი გაყოფილი.

სიტყვამ მოიტაცა და, ქართული სანაკრებო სტრუქტურის ანალიზი სწორედ მისი მთავარი მწვრთნელიდან დაიწყო. ვლადიმერ გუცაევი ერთხელად, დიპლომატიურადც კი მიუღია ქვეყნის პირველი გუნდის შესაჯობას. მან პირველივე შეხვედრიდან თბილისის ურთიერთობა დაამყარა მასმედიასთან და პრესის წარმომადგენლებსაც, იმეოთი გამონაკლისის გარდა, დღემდე არ უშავებიათ გუცაევი. ეს ეროვნული ნაკრების მწვრთნელის, როგორც ფსიქოლოგის ნიჭიერებაზე მიუთითებს.

გუცაევის სამწვრთნელო პრაქტიკა არც ხანგრძლივია, არც შთამბეჭდავი, მაგრამ დღემდე მიღწეული შედეგების მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, იგი ნორმალური დამრიგებელია, არც ძალიან დიდი, არც ძალიან პატარა. ყოველ შემთხვევაში, საქართველოში კაცი ვერ იტყვის თამამად, გუცაევზე ძლიერი მწვრთნელი ვარა.

ვლადიმერ გუცაევი შეცდანივითაც იგი თანამედროვე სამწვრთნელო თეორიაზე ბევრს მუშაობს და არც ეს არის ცუდი შტრიხი მისი პიროვნული თუ სამწვრთნელო პორტრეტისთვის. ზემოთ ვახსენეთ, რომ მან პრესის გული მოიგო, მაგრამ თუკი ლატვიურ-ბერძნული ფიასკოს შემდეგაც არ შეასრულა დანაპირები, გულიანობა გაიზიარებდა და დაიხრდა და შერე უცილოდ ჩივიდის და ყიფიანის ბედს გაიზიარებდა გუცაევიც (ეს ისე, პროვოზისთვის). დაპირება კი ხმაურიანი გამოვიდა გუცაევს — შესარჩევი ქვეჯგუფიდან გასვლა და ნაკრების ერთპიროვნული შესაჯობა.

შესარჩევი ქვეჯგუფიდან გავა თუ არა ჩვენი ნაკრები, ეს ერთმა ღმერთმა იცის. აი, ნაკრების ერთპიროვნულ შესაჯობაზე კი გვიღობს ორივე სიტყვის თქმა.

საქართველოს ეროვნულ ნაკრებში ამჟამად სიტუაცია უმართავია. ნაკრების შემადგენლობა შედგება მთავრად ცალკეული ჯგუფებისგან, რომლებსაც სრულად სხვადასხვაგვარი, შეხვედრები გააჩნიათ ნებისმიერ საკითხზე. ამინდს ქმნის ხუთი-ექვსი ფეხბურთელი და ცუდ ამინდსაც. ამან კი გავლენა იქონია ნაკრების სამწვრთნელო გამოცდებზე. აქედან გამომდინარე, გუცაევის ერთპიროვნულ შესაჯობაზე საუბარი კი სასაცილოა. იგი ვერ იღებს იმ გადაწყვეტილებებს, რომელიც სწორად მიანიჭა, ხშირად უშედეგო კომპრომისებს და არ ამხელს რატომ, თუმცა კი ნახევარმა საფეხბურთო საქართველომ იცის, ვინ ან რა უშლის ხელს მას. პოდა, ამ მიზეზებზეც პირველმა გუცაევმა უნდა ათხოვოს ხმა, თუ არა, რამე რომ მოხდეს (ღმერთმა დაგვიფაროს და არც არავის უკუყინებთ), დამნაშავეს მანტისაც მხოლოდ მას მოასხამენ.

საბრძოლო ნაკრებთან მარცხის შემდეგ საფეხბურთო საქართველოში რევალუციური მოუხაზვის ჩამოყვანაზე დაიწყეს ლაპარაკი. მიზანმიმართული სიძლიერე და განსწავლულობა დაამტკიცა და არაერთხელაც, მაგრამ ამჟამინდელი საქართველოს ნაკრები (შემადგენლობით) ის ლოდია, რომელიც არა ერთ, არამედ ას მიზანს ერთად გაკვლავს. დარწმუნებული ვართ, მოხუცი გუცაევი ისევე ადვილად მოინებებს ჩვენი პირველი გუნდი, როგორც ვთქვით, ლიბის ანაც ტრანსპარენის. დანაშაულის სათავე მწვრთნელზე მეტად ფეხბურთელებზეა საძიებელი და იმით.

ფეხბურთელითა თავგასულობა ყველაზე მტკივნეული საკითხია ჩვენთვის. აქა-

მდეც არაერთხელ გვითქვამს ამის შესახებ, მაგრამ ფაქტებს დაკონკრეტება თითქმის ყოველთვის აკლდა. ამადაც, დღემდე რომ ვერ მოგვარდა საკითხი. ფეხბურთელი-ავტორიტეტი ფეხბურთში იშვიათი ხელია. ფეხბურთმა გუნდში ერთი ავტორიტეტი იცის — მწვრთნელი და თუკი მწვრთნელს რომელიმე მოხურთალი ხელს უშლის თავისი გვემის ან მოვალეობის ხორცშესხმაში, იგი უნდა დაითხოვოს. ამაზე ბრძნული ჯერაც არაფერი გამოუგონიათ საგუნდო სტრუქტურაში. სხვანაირად, დამრიგებლის მუდამ ექნება თავისი გასამართლებელი — მინდობა, ჩემებურად გააძეკეთებინა, მაგრამ საშუალება არ მომცეოს და სხვა ამქსიმალურადაც უნდა შეუწყო ხელი, რათა თუ მოხდა და საჭიროებამ მისი გაშვება მოითხოვა, საბრძნლავად აღარაფერი ჰქონდეს.

ახლანდელ ქართულ სანაკრებო სიტუაციაზე, ჩვენი აზრით, ყველაზე მეტად ბულგარული ნაკრების თარგი უდგება, სადაც პირველ რიგში სტოიჩკოვს, პენევებს

საქართველოს ნაკრებმა თუ ასე გააგრძელებს, ეს ფოტო შეიძლება ბევრს სამახსოვროდ დარჩეს

(მწვრთნელს, ბიძას და ლუბოს — მისი-შვილს), კირიაკოვს, სირაკოვს და ივანოვს „მიმკავდათ აღლუმი“. ამ ხალხს ცაქუნდად არ მიჩნდათ და დღემდეცა ქალაქშია, თავის ნებაზე სჭირდნენ და კერავდნენ. მერე კი, როცა საქმე შედგება დიმიტარ პენევის გადაყვანა მოითხოვა, სტოიჩკოვი და კომპანია „აჯანყდა“, ნაკრებიც ფეხბურთელები და პატრიოტიზმიც, აქაოდა, ვის ან როგორ გაუბედვლო. ეს მეტად მახინჯი მაგალითია და, სამწუხაროდ, გადამდებიც. აჰა, ჩვენც გადავდებო. რა შედეგზეა საუბარი, როცა მივდარებ ცალკეული პასი, დარტყმა ან ჩაწოდებას კი „გუნდის მასურებლებთან“ უნდა „შეთანხმდეს“ (არაერთხელ მოგვიხსენია ეს სარბენ ბილიკებზე მდგომარეობა ფაქტების მოყვანაც შეგვიძლია). ამიტომაც, როცა ვაგებთ მოლოდინსთან, ლატვიისთან და მსგავსი ღონის გუნდებთან, მარტო მწვრთნელებზე ნუ გვეჭვავს გართულება, მიზეზი „დღევანდელი“ ვებობით. ქართული ფეხბურთის უბედურება არ მდგომარეობს იმაში, რომ ვინმე „სოფლებს“ ან „გოიმის“. ქართული ფეხბურთის უბედურება იმაშია, რომ ათიოდე კაცი მთელს საფეხბურთო საქართველოს აზის თავზე.

არ უნდა დავგავიწყდეს ისიც, რომ საქართველოს ნაკრების თითქმის ყველა ფეხბურთელი ამჟამად ვერ ითვლის თავისი კარიერის საუკეთესო დღეებს. ჯამარაული, ნემსაძე, ვახოკიძე, შელია თითქმის არ თამაშობდნენ აქამდე (ახლაც), ქეცია, ყაველავილი, ქინქვიაძე, შოთა არეულაძე ხაძურმაძე უხვდებიან ძირითადში ზეხვა გამო, კობიაშვილი, უბრალოდ, ცუდ ფორმაშია, შევიდამდე ასევე. გვარამაძეს და ტოვონიძესაც ისეთი ღონის ჩემპიონატში და იმგვარი გუნდების წინააღმდეგ

უხვდებიან კარის დაცვა, ბევრს რომ ვერაფერს ისწავლის მეკარე (ვერც კი ვახურობა) და მკითხველმა განსაჯოს, რას მოიმკის ასეთი ფეხბურთელებით დაკომპლექტებული გუნდი. უკრაინული მარცხის შემდეგ, ალბანეთთან თამაშის წინ თებურ ქეციაიმ ერთი რამ განაცხადა — კი გვერნათ, საქართველოში ყველას მოეძებნება და შემცველი, მაგრამ ხომ ხედავთ, არ ყოფილა ასე. საკამათოა თებურის განცხადება — ჩვენი ნაკრების დღევანდელი შემადგენლობა ექვსი წელია მოდის, შედეგი ვერაფერი მოიმკო, ნაკრებს ბალანსიც უარყოფითი მოიმკო და ამ დროს ყველაზე სწორი გადაწყვეტილება გუნდის გადახალისებაა. თუ ნიჭიერებაზე მივსვამთ, ვერაფერი დამიჩნება, რომ თვრამეტ-ცხრამეტი წლის შოთა არეულაძე უფრო ნიჭიერი იყო, ვიდრე იაშვილი, ანაც თვრამეტი წლის შელია ან ცხადად უფრო დიდ იმედებს იძლეოდნენ, ვიდრე წყრეთეილი ეს ავტორიტეტებზე და ხელშეუხებლობაზე. ახლა ცალკეულ რგოლებზეც ვთქვათ.

საქართველოს პირველ ნაკრებში ყვე-

ლა მოუძებნით, ისევე, როგორც ბევრი ხარვეზი გააჩნია კობიაშვილი — მცველს. ასე რომ, „კულუარის ფეხბურთელების“ პრობლემას კალაძე და კობიაშვილი ვერ მოგვიხსნიან, ამათი ასაკისთვის (გამოცდილებისთვისაც) ფლანგის გაკონტროლება ცოტა ძნელი საქმეა.

უკანა საყრდენად, ეს ბოლო ხანია, გელა შევილაძე ირავება. უკანა საყრდენს შეტევის ჩაშლა და ბურთის ამოტანა ვეალება. შევილაძე-ფეხბურთელმა შეიძლება ჯერაც ბევრი რამე ისწავლოს, მას ამის სურვილიც გააჩნია და უნარიც, მაგრამ მისი უმთავრესი ნაკლი ფსიქოლოგიური სისუსტეა (ხშირად იბნევა) და ამაზე უფრო მართებს ყურადღების გამახვილება.

წინა საყრდენის პოზიციაზე ამჟამად გიორგი კიკნაძეს წინ ვერავინ დაუდგება. ამ ფეხბურთელს ტექნიკაც ნორმალური აქვს და ტაქტიკურადც მშვენივრად ახორციელებს, ბურთის ამოტანაც ეხერხება და რაც მთავარი, იბრძვის, არ უშინდება ძალიანივით ორთაბრძოლებს. ფეხბურთელთა მიგრაცია რა ღონიერია, ყველაზე ვიცით, მაგრამ თუკი ვინმეს არ ეკა-

და ერთი (ალბათ, უმთავრესი). საქართველოს ეროვნულ ნაკრებს არ გააჩნია ვერც წოდებული „გამძლეობის სინდრომი“, რომელიც ასე გვიხილავდა გერმანული გუნდები (ნაკრებიც და კლუბებიც) აქედან გამომდინარეობს ავალსახესენებელი პირველი გოლის შიში და საერთოდ, მიმი საფეხბურთო ავტორიტეტების წინაშე მებრძოლი სული ფეხბურთელის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი და დადებითი ფაქტორია, იბრძოლო და შეგვედლოს ბრძოლა აშკარად წავებულ მატჩშიც კი — ამ ფსიქიკით ბევრი რამის მიღწევა შეიძლება „გამძლეობის სინდრომ“, როგორც წესად ფსიქოლოგის დამოძღვრა გამოუმუშავებთ ხოლმე სპორტსმენებს. და დროა, ნაკრებსაც მიუწინაოთ ერთი-ორი ფსიქოლოგი. გამძარკავებლის ფსიქოლოგია, სწორი ტაქტიკა და ხისტი, დინამიური თამაში — თანამედროვე ფეხბურთის დასაწყისიც ესაა და დასასრულიც. მწვანე მინდორზე კიბორცები და ტერმინატორები არ დარბიან (არც დევილი ბიჭები), ფეხბურთის ყველაზე მოკვლევი ფეხბურთელი თამაშობენ (ზოგი დიდი, ზოგი პატარა) და ყველას შეიძლება მოუგოს მონდომებულმა და ნიჭიერმა კაცმა, ყოველ შემთხვევაში, ღირსეულად ყველას შეიძლება თამაშობ. ხდება ხოლმე, ვინმე ვაჯობებს და დაგამარცხებს, მაგრამ შიშის გამო წაგება ფეხბურთთან, აჰა რა, მოსატანია.

ადრეც ვწერდით, რომ საკონტროლო თამაშის ჩამოხედილი ციკლი თავისას იხამდა. არ შეიძლება, ამბიციები ჰქონდეს გუნდს და ლიბანთან ან აზერბაიჯანთან სპარინგობით სურდეს ფონს გასვლა. ასევე ნაცად სიბრძნე: ფეხბურთელი ვი მოვილიებას იტყის საკონტროლო თამაშებში და მას იყენებს ოფიციალურ დონეზე. სფფ-მ კი ვერ შეძლო ნაკრებისთვის ნორმალური საკონტროლო ციკლის თამაშობა. ასე რომ, 170-ათასდღიანი იაჟიების გამართვას და ქართული საფეხბურთო სუპერმენების ხუთგარსკვლავიან სასტუმროებში გამწვანებას სჯობს, ბიჭებმა ოთხგარსკვლავიან ოტელებში იქნათხოვონ და დაზოგილი ფულით ერთი-ორი ნორმალური სპარინგ-პარტიორო ევროპაში. ერთი სიტყვით, მრავალად დაგვიწეოდა და პრობლემები ნაკრებშიც და მის გარეშეც იხელება, ჯგუფიდან გასვლის შესახებ ისე ხდება, ჯგუფიდან გასვლის შესახებ ისე ხდება, ჯგუფიდან გასვლის შესახებ ისე ხდება, ჯგუფიდან გასვლის შესახებ ისე ხდება.

არა მარტო ჩვენი ეროვნული ნაკრების, ნებისმიერი გუნდისთვის ფეხბურთისა ჯამარაულის და ქინქვიაძის ერთად თამაში. რაოდენ სამწუხარო და უხერხულიც უნდა იყოს ვინმესთვის, ქინქვიაძეც და ჯამარაულიც ერთი ხელწერისა და ყაღის ფეხბურთელები არიან, თამაშიც ერთსა და იმავე ადგილებზე უხდებიან აქამდე. მწვრთნელიც ადრე თუ გვიან იძულებული გახდება, მათ შორის არჩევანი გააკეთოს, ანაც ამბლუა შეუცვალოს რომელიმეს. თუკი ქინქვიაძეს ზურგს უუწინდერინდის აურა და კარგა მოზრდილი სარეკლამო კამპანია უშავრებს, ჯამარაულიც მეტად ალიდერი და მაიგან გამოამაშვლის ამორჩევა ცოტა საწნელო (სარისკო) რამეა. ასე თუ ისე, თანამედროვე ფეხბურთის ორ ზიდანს ერთი ურჩენია და თუ გვიანად დროს და მივდას არ ჩამოვრჩეთ, ერთი დირიჟორით უნდა ვითამაშოთ.

ნაკრების განაპირა ნახევარმცველების მთავარი ნაკლი ის არის, რომ მათ ჩაწოდებულ ბურთებს სიმწვანე და სისუსტე აქლია. თუკი იმასაც ვივულისხმებთ, რომ თავით ქართული ფორგარდები ცუდად, ან საერთოდ ვერ თამაშობენ, ვინდ ჩაწოდებულთა მაღალი ბურთი საჯარიმოში და ვინდ არა. ამდენი შესარჩევი თამაშის (რომლის ხილვაც შეგვიძლება) ერთადერთი ცხადი პოლონეთთან თაყურით გატანა იგავსხედება. ეს კი იმამე მიუთითებს, რომ მეორე სართულზე გვიკლებს. ქართველი განაპირა ნახევარმცველები იმეოთად ურტყამენ ხოლმე კარში (საერთოდ, დარტყმით მხოლოდ ქ-

რუსებს უჭირთ, გერმანელებსაც

უფასო თასის 1/6 ფინალის პირველი მატჩების მიმოხილვა

ნის რეალური შანსი ჰქონდათ არგენტინელ კლავდიო ლორესს, ანგულოსს და რუმინელ ადრიან ილიესს, მაგრამ მსაჯის საფინალო სასტვენმა ტაბლოზე ორი ნულიანი დააფიქსირა.

ესპანური და ინგლისური კლუბები ვიგორში შეხვდნენ ერთმანეთს — „სელტას“ პრემიერლიგის მოლოდინს დადევნებდა ბირმინგემის „ასტონ ვილას“ უმასპინძლა.

პრინციპში, სტუმრებს გოლის გატანის ერთადერთი შანსი ჰქონდათ და, მათდა სასახლოდ უნდა ითქვას, რომ ეს შანსი მშვენივრად გამოიყენეს — მატჩის მე-15 წუთზე, ბირმინგემელმა მეტოქის შეტევა ჩაშალეს, ბურთი სტენ კოლიმორთან აღმოჩნდა, რომელმაც ძალიან ზუსტად, დროული და ჭკვიანური პასით მეკარესთან ერთი ერთზე დატოვა ვაულიან ვოაკიმი, ჩააგდო მსხვერპლი კი გოლის გატანა აღარ გასჭირვებია.

იმ მომენტთან მოყოლებული, „სელტა“ უკანმოუხედავად ეკვეთა დაწინაურებულ სტუმარს. მთელი 75 წუთი უტყვევნი ესპანელები, რომლებიც ვრძობდნენ, თუ რა როლი გადასალახავი ბარიერია „ასტონ ვილას“ დაცვა, მაგრამ...

ვის ადარ შეეძლო ინგლისელთა კარის აღება — ლუბო პევესს, ალექსანდრ მოსტოვიჩის რამდენჯერმე, ტომას პერეგასს და სულ ბოლო წუთზე ფრანგ კოლო მაკელელეს, თუმცა არაფერი გამოუვიდათ, რადგან იმ დღეს სტუმართა კარს მაკელელეს იცავდა, იცავდა მხოლოდ იმიტომ, რომ ბირმინგემელთა ძირითადი გოლიკაბერი მარკ ბოსნიჩი დაშავებული იყო. ოუქსი მართლაც შეუდარებელი იყო. ზოგი ჭირი მარგებელია, ზუსტად ამას ნათქვამი.

მოკლედ, „სელტა“ შინ დამარცხდა და საპასუხო მატჩში წარმატების მიღწევა ძლიერ გაუჭირდება — შინ გერმანიის

ელი გარემარბი დენისონი აკლდათ, რომელსაც კუნთი აქვს დაზიანებული და, ალბათ, ამიტომაც შეიფერეს ასეთი მოკრძალებული შედეგი.

უფასო თასის გათამაშებაში მონაწილე კიდევ ორ ესპანურ კლუბს, „სოსიედას“ და მადრიდის „ატლეტიკოს“, შეიძლება ითქვას, თავი ქედში აქვთ. დავიწყეთ პირველი.

რუსეთის დედაქალაქში ჩასულმა „სოსიედას“ მოსკოვის „დინამოს“ საღმის მიცემა არ აცალა — 34-ე წუთზე 3:0-ს იგებდა (გუმინდელ „სარბიელში“ საინფორმაციო სააგენტო „როიტერის“ მიერ მოწოდებული კრუ ინფორმაციის გამო შეცდომა გაიპარა. ორი გოლი გაიტანა დარეო კოვაჩევიჩმა და არა ფრანსისკო დე პედრომ). ამას სტუმართა მოდუნება (ბუნებრივად), თამაშის ტემპის დაცემა და შედეგად „დინამოს“ წისქვილზე წყლის დასხმა მოჰყვა. მოსკოველებს მხსნელად სერგეი ნეკრასოვი მოველინათ, ვინც ორ წუთში ორჯერ გაიტანა და ანგარიშში სხვაობა მინიმუმამდე შეამცირა, თუმცა მეტის გაკეთება რუსებმა ვეღარ მოახერხეს, რაზეც მათი მცველის სერგეი შტანიუკის გაძევებამაც იმოქმედა.

— მოსკოვში მხოლოდ გამარჯვებისთვის ჩამოვედით და ძალიან მიხარია, რომ ასეც მოხდა. თუმცა მატჩის მიწურულს ბიჭების თამაშის ყურება საშინელება იყო — აღნიშნა „სოსიედაის“ თავაჯცმა ბერნდ კრაუსმა.

— მეკარეები კარს შეცდომა, თანაც პირველ წუთებზე, ძალიან ძვირად დაგვიჯდა. მეორე ტაიმში ნაწილობრივ კი გამოვასწორეთ მდგომარეობა, მაგრამ უკვე გვიან იყო. ესპანეთში მხოლოდ მოგებისთვის ჩავალთ — ეს სიტყვები მოსკოველთა მწვრთნელ გიორგი იარცევს ეკუთვნის.

რაც შეეხება მადრიდის „ატლეტიკოს“, იგი 99 პროცენტით მერვედფინალშია. სოფიაში მადრიდელთა მშვენივრად იბურთავეს და დამსახურებულად იმარჯვეს. ცსკა კი ცდილობდა წინააღმდეგობის გაწევას, მაგრამ კლასში განსხვავება მაინც თვალმისაცემი იყო. მატჩის საუკეთესო ფეხბურთელი უდავოდ კიკო ნარვაესი იყო, რომელმაც ჯერ პირველი ტაიმის მიწურულს, ხოლო შემდეგ შეხვედრის ბოლო წუთზე ბულგარელებს ორჯერ გაუტანა.

ცოტრიხში, მიხეილ ყაველაშვილის და გიორგი ნემსაძის „გრასპოპერის“ ფლორენციულმა „ფიორენტინამ“ ზედმეტად იფლისღერის გარეშე დაამარცხა. პირველად დემონსტრირებული პასის შემდეგ გაბრიელ ბატისტუტამ იხიერა, ეს მე-20 წუთზე მოხდა. მეორე ნახევრის დაწყებიდან სამ წუთში კი მასპინძელთა მეკარე პასკალ ცუბერბიულიერი ანსელომ რობიატიმ დაამწურა. გოლის გატანა შეეცადიერებლაც შეეძლოთ, მაგრამ გადამწყვეტ მომენტში მათ ზედმეტი ნერვიულობა უშლიდათ ხელს.

— „გრასპოპერს“ უკვეელი უნდა გაეტანა. თუმცა ახლა ამას არავითარი შივიშნობა არა აქვს, მთავარია, ჩვენ დავივეთ, თანაც სტუმრად — მოკლედ და კონკრეტულად გამოხატა თავისი აზრი იტალიელთა გამომდინარე თავაჯცმა ვოვანი ტრასპატინი.

მასპინძელთა მწვრთნელი როლფ ფრინგერი კი მეტად დამწუხრებული ჩანდა — ამდენი ხელსაყრელი მომენტის გაცდენა ბავშვებსაც არ ეკადრებათ. „ფიორენტინამ“ თავისი საჭმე მშვენივრად, ყოველგვარი დამაბულობის გარეშე შეასრულა და კიდევ ერთხელ დამაბუტია, რომ უმადლესი ღირსი გუნდია.

გასული წლის ოქტომბრის შემდეგ, როდესაც რომის ოლიმპიურ სტადიონზე მსოფლიოს ჩემპიონატის შესარჩევ მატჩში იტალიისა და ინგლისის ნაკრებები შეხვდნენ, ამ ორი ქვეყნის წარმომადგენლები იტალიის დედაქალაქში პირველად დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს. ამჯერად საკლუბო დონეზე — „რომამ“ „ლიდს იუნაიტედს“ უმასპინძლა. მიუხედავად უდიდესი უპირატესობისა, მასპინძლებმა მხოლოდ ერთხელ შეძლეს გოლის გატანა — მე-17 წუთზე მეტად აქტიურმა დელვეკიომ ივარგა. ალბათ, ამიტომაც იყო, მატჩის შემდეგ სტუმართა დროებითი დამრიგებელი დევიდ ო'ლეორი სისარულს რომ ვერ მალავდა. მართალია, იგი პრეკონფერენციაზე არ გამოჩენილა, მაგრამ სახალხოდ გამოხსენა მანაც მოუწია — მან სტადიონის ახლომხლო დამონტაჟებული დიდი კერანების საშუალებით ააბინებზე ჩასულ

„ლიდსის“ ათასამდე გიჟმა ფანს სიწყნარისკენ მოუწოდა, თანაც მეტად დიდი ღიადაც.

— დღეს რომ დავმარცხდით, რა თქმა უნდა, სირცხვილია, თუმცა, ვფიქრობ, ურიოდ არ გვითამაშია, მე ვამაყობ ჩემი გუნდით. მერწმუნეთ, ინგლისში ყველაფერი სხვაგვარად იქნება და შემიძვე

სელტა — ასტონ ვილა. მასპინძელთა ლიდერმა ალექსანდრ მოსტოვიჩმა ბევრი კი იბრძოლა, მაგრამ „სელტას“ მაინც ვერ უშველა

ეტაზე ჩვენ გავალთ — განუცხადა არგენტინის მოსწიფობად გამზადდულ ქობაკებს ორლანდიელმა სპეციალისტმა.

კვლავ ვერაფრით დაგვამახსოვრა თავი ვარსკვლავებით გადატენილმა „პარმამ“, მით უმეტეს თავდასხმაში. არადა, კრაკოვე, „ვილას“, იტალიელები მე-1 წუთზე უტყვევდნენ — თავი ერთი კვირამ გამოიჩინა. ამის შემდეგ ყველას ეგონა, რომ 1995 წლის უფასო თასის მფლობელები პოლონელებს მიწაშით გასწორებდნენ, მაგრამ სრულიად საპირისპირო მოხდა — დაცვაზე აქცენტგადატანილი „პარმა“ 68-ე წუთზე ტომას კულაევიკმა დასაჯა. საერთოდ, შეხვედრა საკმაოდ უინტერესო და დუნე გამოდგა.

პოსტსოციალისტური სივრცის წარმომადგენლებს სამშაბათს „ბოლონიაც“ წაებურთავს, რომელიც რუმერტო ბაჯოს „ინტერში“ გადასვლის შემდეგ ღირებულს ველარაფერს ქნის. ბოლონიელები პრადის „სლავიას“ მასპინძლობდნენ და ძლიერს მოუგეს. 84-ე წუთამდე ტაბლოზე 1:1 ეწერა და ეწერებოდა კიდევ საფინალო სასტვენამდე, რომ არა შეედი კლას ინგლისის მიერ შესრულებული მხოლოდ სკანდინავიელთათვის დამახასიათებელი თავური.

— ძალიან მძიმე მატჩი გამოდგა, რომ არ ველოდი, ისეთი ამის მთავარი მიზეზი კი ჩეხების მშვენიერი გუნდია. მაგრამ არ უნდა დავიწყოთ, რომ დღეს რამდენიმე წამყვანი მოთამაშე გვაკლდა, რომლებიც ერთ კვირის შემდეგ პრადში ჩვენთან ერთად იქნებიან — „ბოლონიას“ თავაკაცი კარლო მაკონე ოპტიმიზმის ნაკლებობას ნამდვილად არ უწიდა.

მოულოდნელად დამარცხდა შინ ფოთის „ჟოლივიკის“ სახალხოდ შემარცხვენილი „ტრენკა ზეხლა“ თუმცა „შინ“ ამ შემთხვევაში ცოტა გადაჭარბებული ნათქვამია, რადგან ქვეყანაში შექმნილი არასტაბილური ვითარების გამო „წითელ ვარსკვლავებს“ მეზობელ რუმინეთში მოუწიათ თამაში — ასე იქნება უფამ.

არადა, იუგოსლავიელთათვის თავიდან ყველაფერი კარგად მიდიოდა — 65-ე წუთზე მილინკო ამიოვიჩის წაქცევისთვის დანიშნული თერთმეტმეტრიანი დალიბორ სკარიჩმა უნაკლოდ შეასრულა. „მასპინძელთა“ გულშემატკივრები ვერ კიდევ ხარობდნენ და ერთმანეთს ულოცავდნენ, ფრანგებმა ანგარიში რომ გაკეთდეს — კრისტოფ დელმორტის კარი პასი შეეცადიერებლამ მარკო გრასიმ კარგადვე გამოიყენა — 1:1 ამან ახალგაზრდა იუგოსლავიელები (მათი უმეტესობა 19-20 წლის ბიჭები არიან დ.კ.) დააბნია, რითაც შეცვლაზე შესულმა ფრედერიკ კანუტემ მშვენივრად ისარგებლა და „ლიონს“ გამარჯვებინა კიდევ.

— ჩვენ პირველ ტაიმში უამრავი შეხამებლობა გავუტყუით ხელიდან, მაშინ რომ გვევარგა, მოვიგებდით კიდევ — „ტრენკა ზეხლას“ მწვრთნელი მილორად კოსანოვიჩი დალონებული ჩანდა.

არანაკლებ წუნდა კლუბის მწვრთნელი დიდი დირექტორი დრავან ჯაიჩი, ძირითადად ფინანსურ პრობლემებზე — მატჩის რუმინეთში გადატანით ჩვენ 500 ათასი დოლარი დაგვარგეთ, რომელიც წესით, ბილეთების გაყიდვით და ტელეტრანსლაციებით უნდა მიგვეღო.

რადიკალურად განსხვავებულ ხასიათზე იმყოფებოდა საფრანგეთის ნაკრების ყოფილი ფეხბურთელი, ამჟამად „ლიონის“ თავაკაცი ბერნარ ლაკოში, რომელმაც განაცხადა, ბედნიერი ვარ, მატჩის იუგოსლავიაში რომ არ ჩატარდა, იქ რა მოხდებოდა, არავინ იცისო.

წარმატებით იასპარეზა მეორე ფრანგულმა კლუბმა „მონაკომ“. მართალია, ფან ტიგანას შევირდნეს ავსტრიაში „გრაკერი“ არ დაუმარცხებიათ, მაგრამ არც თავად წააგეს — ფრედ 3:3 ითამაშეს. მატჩში მოვლენები რეაქტიული სისწრაფით იცვლებოდა, ხან მასპინძლები იგებდნენ, ხან — სტუმრები, ხანაც ფრე იყო. მთლიანობაში სამშაბათს გამართული შეხვედრებიდან ყველაზე თვალსაჩინო სწორედ „გრაკერი“ — „მონაკო“ გამოდგა. ფრანგებს მოგებაც შეეძლოთ, მაგრამ მსაჯის მიერ დამატებულ დროში დასანანი გოლი გაუშვეს.

გერმანიის ნაკრებში შექმნილი კრიზისული მდგომარეობა გერმანულ კლუბებსაც გააღელათ — „შტუტგარტის“ და „ვერდერის“ შინ ფრეს დასაჯდნენ. გასული სეზონის თასის ინგლისისტი ბელგორ „ბრიუგეს“ მასპინძლობდნენ, მე-8 წუთზე დაწინაურდნენ კიდევ (აკაბობრივ გაიტანა), მაგრამ ამ უპირატესობის შენარჩუნება ვერ შეძლეს — სვენ ვერმანტმა გაკეთა.

— იმით, რაც დღეს ვიხილავ, საშინელი იმედგაცრუებული ვარ. გატანილი გოლის შემდეგ ანტიფეხბურთის თამაშს მივყავით ხელი. ამას რომ არავინ გააბატონოს, ეს ფეხბურთელებს დაავიწყდათ და დასაჯდნენ კიდევ — ადამ ფოთობას ვერ მალავდა „შტუტგარტის“ თავაკაცი ვინფრედ შეფერი. მისგან განსხვავებით, ბელგორთა მთავარი მწვრთნელი ერიკ გერეიტსი კმაყოფილი ჩანდა — ეს არ იყო ადგილი მატჩი, ბიჭებმა ყველაფერი გაიღეს და ოფლიც ბოლოად დაღვარეს, კარგ შედეგსაც ამიტომ მაღაწინეს. რაც შეეხება ვანბურებით შეხვედრას „შტუტგარტს“ ყოველთვის ისე ვერ გაუმართლებს, როგორც როტერდამში „ფეიენოორდთან“ — აღნიშნა მან.

„შტუტგარტისგან“ განსხვავებით, ბუნდესლიგაში ბოლო, მე-18 ადგილზე მყოფი „ვერდერი“ საფრანგეთის ჩემპიონატის ერთ-ერთ ლიდერ, შესანიშნავ ფორმაში მყოფ „მარსელთან“ ფრედ დასრულებული შეხვედრით კმაყოფილი უნდა იყოს. ამაზე ბრემენელთა მწვრთნელ ვოლფგანგ სიდაკას მატჩის შემდგომი სიტყვებიც მეტყველებს — ვერ ვიტყვი, რომ გუნდის თამაშით აღფრთოვანებული ვარ, მაგრამ შედეგი საყვებით მისაღებაა. დღეს ვარამტკიცეთ, რომ ჩვენზე ძლიერ გუნდებთანაც შეგვიძლია ლამაზი, შემტევი ფეხბურთის თამაში.

დარჩენილ შეხვედრებში, შოტლანდიის ჩემპიონი გლაზგოს „სელტიკი“, რომელიც ამჟამად კრისისშია, შინ „ციურისს“ დაუზავდა და თავისი მერვედფინალში გასვლა ეკვეყვე დააყენა, ხოლო საფრანგეთის ჩემპიონატის ლიდერი „ბორდო“ პოლანდიაში „ვიტუსთან“ გამარჯვების შემდეგ საშინო მატჩს მშვენიერ ხასიათზე დაელოდება.

დავით კოჭიანიძე

შტუტგარტი — ბრიუგე. კრასიმირ ბალაევიჩის ჩარევები, როგორც ყოველთვის, სამშაბათსაც მეტად სახიფათო იყო

რამ ბურთს კარში შევარდა რუმინელმა პოპესკემ არ აცალა. ცოტა ხანში დივერსიული „კაიტიანმა“ ბოლო ინსამაგირულა სახიფათო თავური — ამჯერად ბურთი კარს საერთოდ ასცდა. ამის შემდეგ ინიციატვას მთლიანად ესპანელები დაეუფლნენ და მეტად სახიფათოდ შეუტეს — გოლის გატა-

უფასო თასი. მეოთხესემეტეფინალი

პირველი მატჩები. 20 ოქტომბერი

UEFA CUP

ბოსნია (კოლონეთი) — პარმა (იტალია) 1:1
ლინკარული (ინგლისი) — პალანსია (ესპანეთი) 0:0
ლინკარული (რუსეთი) — სონიედალი (ესპანეთი) 2:3
ბრანსა ზეზუდა (იუგოსლავია) — ლიონი (საფრანგეთი) 1:2
ბრანსა (ავსტრია) — მონაკო (საფრანგეთი) 3:3
შტუტგარტი (გერმანია) — ბრიუგე (ბელგია) 1:1
ბრიუგე (ბელგია) — ბეტიხი (ესპანეთი) 1:1
ბრიუგე (ბელგია) — ვიორანტინა (იტალია) 0:2
ბელტა (ესპანეთი) — ასტონ ვილა (ინგლისი) 0:1
ბელტა (სლოვაკია) — ციურისი (შვეიცარია) 1:1
ბორდო (გერმანია) — მარსელი (საფრანგეთი) 1:1
ბორდო (გერმანია) — სლავია (ჩეხეთი) 2:1
ბორდო (გერმანია) — ბორდო (საფრანგეთი) 0:1
ბოსნია (კოლონეთი) — ატლანტიკო (ესპანეთი) 2:4
ბოსნია (იტალია) — ლიდსი (ინგლისი) 1:0

გი რუ სიცოცხლეშივე ღვევინდა იქცა. მოხუცმა ბურ-გუნდიელმა მთელი ცხოვრება ფეხბურთის, შობილიურ ისერს შესწირა — 40-ათასიანი ქალაქის კლუბი საფრანგეთის ჩემპიონად და თასის ფლობელად აქცია მწვრთნელს დღესაც დიდ პატივს სცემენ. განუზომელია მისი დამსახურება „ოსერის“, გუნდათ, საერთოდ, ფრანგული ფეხბურთის წინაშე.

ლია, „ოსერის“ სიდიდურზე, სიდიადზე ისაუბრო და გი რუ გუნდის ჩრდილში მოაქციო. გი რუ, ისევე როგორც „ოსერის“, ერთი და იგივე ცნებაა. ქალაქათმობანი მოხუცი რომ არა, ბურგუნდიული კლუბი შესაძლოა ვერც ვერასდროს გამხდარიყო ძლიერი.

ტმა მიიხრა, იმ ზაფხულს მხოლოდ სამი ქურდობა მოხდა. ეს რაზე მიანიშნებს? სავარაუდო გუნდის წარმატებამ ხალხს გაახარა. იმ დღეებში ბორიტიანზე აღარავინ ფიქრობდა, რაც შემეხება მე ასეთი ბენიენი არასდროს ვყოფილარ. ვამაყობდი, რომ ყველა პატივს მცემდა. მივხვდი: იმას, რასაც წლების მანძილზე ვაკეთებდი, უკვალოდ არ ჩაუვლია.

კია გი — ძირკველი ბურგუნდიელი

გი რუ და ემე რაყე — ყველა დროის ერთ-ერთი საუკეთესო ფრანგი მწვრთნელები

...იმ ხანებში, „ოსერში“ ბევრისთვის უცნობი გი რუ რომ გამოჩნდა, გუნდი, უმეტესი პერიფერიული კლუბების დარად, საფრანგეთის ჩემპიონატის უსუსტეს ლიგაში თამაშობდა. საუკუნის დასაწყისში დაარსებულ „ოსერს“ ამბიციები არ ჰქონდა, მოყვარულთა შორის ბურთობით კმაყოფილებოდა და არც აღზევებისკენ ისწრაფვოდა მაინცდამაინც. ეს მანამდე იყო, სანამ გი რუ მივიდოდა. აი, 1961 წლიდან კი ცვლილებები შესამჩნევია გახდა.

ბის ნამუშევრებსაც ამიტომ ვეცნობი, არც ჩემზე უმეტესი მწვრთნელების აზრებს უარყოფდი. პირად არცემე „ბოტაფოგოში“ მართი ზაგალოს მოღვაწეობა მაქვს შემონახული. იქვეა უდიდესი ტაქტიკოსის, რინუს მიხელის მიგნებებზე დაწერილი წიგნი, რომლის ავტორიც იგი გახლავთ. ვეცნობდი სტეფან კოჯანის, ჰელმუტ შონის, ელინორ ერერას, მატ ბასის და სხვათა შეხედულებებს. ამის წყალობით კი გამოცდილებას ვიძენდი. 1966 წლიდან ყველა მსოფლიოს ჩემპიონატს ვესწრებო — ფეხბურთი საუკეთესო კოთხით ხომ მსოფლიოს პირველობებზე წარმოჩნდება.

მორიგი სიხარული, ორი წლის შემდგომ კი სულაც ტროფეი — თასიც და ჩემპიონობაც გი რუს გუნდს დარჩა! წარმოგიდგენიათ, რას ნიშნავდა ეს 50 ათასიანი ქალაქისთვის? შეუძლებელია აღწერო ის, რაც იმ ზაფხულზე ოსერში ხდებოდა. მოხუცი კი რუ კი ნამდვილი გმირი გახდა. ყოველი ოსერელი, ქალი თუ კაცი, თავს მოვალედ თვლიდა გი რუ გაეცნო.

...მას შემდეგ, რაც გუნდი მეორე დივიზიონში ამაღლდა, კლუბში სერდორულად დაიწყო ფიქრი ქვეყნის საფეხბურთო ლიდერთა შორის აღზევებაზე, მაგრამ სწორედ ამ ხანებში „ოსერში“ ტრაგედია დატრიალდა. კლუბის ერთ-ერთი უძლიერესი მოთამაშე ფოსელინ ლერუ ავტოავარიამ შეიწირა. მიუხედავად იმისა, რომ „ოსერის“ საფრანგეთის მორე დივიზიონში თამაშობდა, ფეხბურთელებს რაიმე განსაკუთრებული შემოსავალი არ გააჩნდათ. ლერუ ნაღდად კარგი მოთამაშე იყო, თან ახალგაზრდა. მისმა გარდაცვალებამ მთელი ოსერის დაამწუხრა. იმ დღეებში გი რუს თხოვნით კლუბმა დაღუპულის ოჯახს ჟოსელინის მთელი წლის ჯამაგირი გადაუხადა, რაც ცხადია, ძალიან მეორე, მაგრამ მაინც ნუგეში იყო.

მოვიდნენ! დავსვდებით!

თასების თასის მარკაფონების პირველი მატჩების მიმოხილვა

სეზონის დაწყებამდე „ლაციოს“ თავიდან დაიწყო მთლიანობით დოლორი დახარჯა გუნდის გასაძლიერებლად. ერთი შეხედვით სასურველ შედეგს მიაღწიეს კიდეც — კლუბი ძლიერად თამაშობს და ქვეყნის ჩემპიონობის რეალურ კანდიდატად ითვლება, მაგრამ საკითხავი ისაა, გაუძლებენ თუ არა შეჯიბრებით გააღვივებულ სეზონს ფეხბურთელები.

ახლა თასების მფლობელთა თასის მერვედფინალია. სწორედ ახლა და საპასუხო შეხვედრებში უნდა გაირკვეს იმ გუნდთა ვინაობა, თასისთვის ბრძოლას გაზაფხულზე რომ გააგრძელებენ. ლაციოელთა მეტოქე მათთან შედარებით შეიძლება სუსტად იყოს ჩათვალა — ბელგრადის „პარტიზანი“ ახლანდელი შესაძლებლობებით ახლოსაც ვერ მივა „ლაციოსთან“, მაგრამ ბურთი ხომ მრგვალია და არც არავინ უწყის, საით გაგორდება იგი.

კრიტიკის ვიერი ტრავმირებულია, ხორვატი ალენ ბოქშიჩი კარგა ხანია, ავადმყოფობს, ჩილელი მარსელო სალასი ახლანდელ დამაფრთხილებელ ნახევარმცველმა ღვიან სტანკოვიჩმა მუხლი რამდენიმე დღეა, დაიზიანა, ესაბნელება გამომამშებელმა ივან ლე ლა პე

არა, მარსელო სალასი ფეხბურთიდან არ წასულა, უბრალოდ დროებით მათგან დაშორდა შორის მოუწევს ყოფნა — ტრავმირებულია

ნიამ ვერ იქნა და ვერ დაიამა ტკივილები, აღესპნდრო ნესტაც ვერ ითამაშებს. წარმოიდგინეთ, რამხელა ძალა დააკლდება „ლაციოს“? ესეთი დანაკლისის შემდეგ არაფერია გამორიცხული. ლიბერთა გამოკლებამ, ცხადია, „პარტიზანის“ შესწავლა გაზარდა.

ჩვენ ვიბრძობებით, რათა სახელიანი მეტოქე დაეპარცხოთ. ფაქტობრივად ყველა „ლაციოს“ თელის. იქნებ ასეცაა, მაგრამ „პარტიზანსაც“ ჩვევია ბრძოლა. ჩვენი წარმატება წარმოუდგენლად სულაც არ შესაძლებელია — იულიან კუკიჩი, ბელგრადელთა წარმომადგენელი, იმედიანადია.

„ინტერთან“ შესანიშნავი გამარჯვების შემდეგ ბიჭები საბრძოლველად არიან განწყობილნი. არა მგონია, გამოიცხადონ იყოს ჩვენი გამარჯვება. მიღანში მოვლამ ფრთხილ შეგვასხა. „პარტიზანის“ ძილება „ინტერის“ მერე ერთობ კარგი რამ იქნება — სვენ გორან ერიქსონი,

ეს გაზაფხულზე იყო — თასების თასის ფინალში ძოლამ გადამწყვეტი გოლი გაიტანა. ჯანფრანკო იგივეს ამ გაზაფხულზეც აბირებს

სარგბიელი

სპორტული ლაბარია "CROCO"

უფასო თასი. მეთამაშებამფინალი				
22 ოქტომბერი				
ლევერკუზენი (გერმანია) — რეინერსი (შოტლანდია)	(1,2-3,5)	1,4	3,5	7,0
თასების თასი. მარკაფონების				
22 ოქტომბერი				
ლაციო (იტალია) — პარტიზანი (იუგოსლავია)	(0,5-7,5)	1,5	5,6	10,0
ვალენსი (სპანეთი) — ბენიფიკა (პორტუგალია)	(4,0-1,5)	2,4	2,9	2,6
პორტო (პორტუგალია) — ვარჯისი (ხორვატია)	(1,2-3,5)	1,35	3,8	7,0
გენტი (ბელგია) — მალიორკა (ესპანეთი)	(2,0-1,5)	2,1	2,9	3,2
პანინოსი (საბერძნეთი) — აპოლონი (კვიპროსი)	(1,5-4,0)	1,25	4,4	8,0
რიდი (ავსტრია) — მაკაბი (ისრაელი)	(1,7-1,7)	1,8	3,0	4,0
ლოკომოტივი (რუსეთი) — ბრაგა (პორტუგალია)	(1,25-3,1)	1,4	3,6	6,5
ჩელსი (ინგლისი) — კოპენჰაგენი (დანია)	(0,5-7,5)	1,5	5,6	10,0
გერმანიის ჩემპიონატი. ბუნდესლიგა. მე-9 ტური				
23 ოქტომბერი				
ჰამბურგი — ვერდერი	1,35	3,8	7,0	
0:1	2,0	3,1	2,4	
ფრაიბურგი — დორტმუნდი	2,2	2,9	3,0	
24 ოქტომბერი				
ბოხუმი — მიუნხენი	1,7	3,0	4,7	
ნიურნბერგი — შტუტგარტი	2,4	2,8	2,7	
ვოლფსბურგი — აინტრახტი	1,8	2,9	4,2	
აიზენაქი — კაიზერსლაუტერნი	1,35	3,8	7,0	
0:1	2,0	3,1	2,4	
ჰანზა — შალკე	2,0	2,9	3,4	
25 ოქტომბერი				
ლევერკუზენი — მიუნხენი	1,8	2,9	4,2	
დუსელდორფი — კერტა	2,2	2,9	3,0	
გერმანიის ჩემპიონატი. II ბუნდესლიგა. მე-11 ტური				
23 ოქტომბერი				
ფორტუნა — შპანგერი	1,9	2,9	3,6	
კოლნისი — მანცი	1,9	2,9	3,6	
კიკერსი — არმინია	2,9	2,8	2,3	
25 ოქტომბერი				
ობერპალენი — ულმი	4,0	3,3	1,7	
ბერლინი — კარლსრუე	2,5	2,8	2,9	
გიუტენსლო — შანქტ პაული	2,0	2,9	3,4	
ფორტი — ვატენშაიდი	1,6	3,0	5,6	
ურდინგენი — კიოლინი	2,6	2,9	2,4	
დორფლანგი — უნტერჰაინი	2,6	2,8	2,5	
ინგლისის ჩემპიონატი. პრემიერლიგა. მე-10 ტური				
24 ოქტომბერი				
ასტონ ვილა — ლესტერი	1,5	3,2	6,5	
ჩარლტონი — ვესტ ჰემი	2,5	2,9	2,5	
დერბი — მანჩესტერი	3,2	2,9	2,1	
ლივერპული — ნოტიუნგემი	1,25	4,2	9,0	
0:1	1,9	3,0	2,8	
შეფილდ უენსდეი — ევერტონი	2,0	2,9	3,4	
საუთჰემპტონი — ჟოვინორი	1,9	2,9	3,6	
ტოტენჰემი — ნიუკასლი	2,1	2,9	3,2	
უიმბლენი — მიდლსბრო	2,0	2,9	3,4	
25 ოქტომბერი				
ბლექბერნი — არსენალი	2,6	2,9	2,4	
ლიდსი — ჩელსი	2,5	2,9	2,5	
ინგლისის ჩემპიონატი. I დივიზიონი. მე-16 ტური				
23 ოქტომბერი				
ბრისტოლი — ბოლტონი	3,0	2,9	2,2	
24 ოქტომბერი				
ბარნსლი — პორტსმუთი	1,9	2,9	3,6	
ბრედფორდი — კრისტალ პალასი	2,4	2,9	2,6	
ქრისტი — ტრანმერი	2,1	2,9	3,2	
ნორვიჩი — ჰადერსფილდი	2,2	2,9	3,0	
ოქსფორდი — შეფილდ იუნაიტედი	2,4	2,9	2,6	
სტოკპორტი — იფსვიჩი	2,4	2,9	2,6	
სანდერლენდი — ბერი	1,35	3,8	7,0	
0:1	2,0	3,1	2,4	
სეინლინი — ვესტ ბრომვიჩი	2,2	2,9	3,0	
უორტფორდი — პორტ ვეილი	1,7	3,0	4,7	
ვულვერჰემპტონი — გრემსბი	1,7	3,0	4,7	
25 ოქტომბერი				
ქუინზ პარკ — ბირმინგემი	2,5	2,9	2,5	
საფრანგეთის ჩემპიონატი. მე-10 ტური				
24-25 ოქტომბერი				
ლე ავი — ტულუზი	1,9	2,8	3,8	
რენი — ლორიანი	1,5	2,9	8,0	
მარსელი — სოშო	1,1	6,0	12,0	
0:1	1,4	3,6	4,0	
ბასტია — სტრასბური	1,7	2,9	5,0	
ბორდო — ნანსი	1,2	5,0	9,0	
0:1	1,7	3,2	3,2	
ნანტი — პარი სენ ვერმენი	2,1	2,9	3,2	
ოსერი — ლორი	2,3	2,8	2,9	
მონპელიე — ლანსი	1,9	2,8	3,8	
მეცი — მონპეო	2,5	2,9	2,5	
იტალიის ჩემპიონატი. სერია A. მე-8 ტური				
25 ოქტომბერი				
ბოლონია — პიანცა	1,7	2,8	5,3	
კალიარი — პარი	1,7	2,9	5,0	
ფორინტინა — სალერნიტანა	1,1	6,0	12,0	
0:1	1,4	3,6	4,0	
იუვენტუსი — ინტერი	1,9	2,8	3,8	
ლაციო — ვერცე	1,25	4,0	9,0	
0:1	1,9	3,0	2,8	
მილანი — რომა	1,9	2,8	3,8	
პერუჯა — პარმა	2,6	2,9	2,4	
სამპდორია — ემპოლი	1,6	2,9	6,0	
უდინეზე — ვენეცია	1,4	3,4	7,5	
0:1	2,1	2,8	2,3	
ესპანეთის ჩემპიონატი. მე-7 ტური				
25 ოქტომბერი				
მალიორკა — ატლეტიკო	1,9	2,9	3,6	
ტენერიფე — დეპორტივო	2,1	2,9	3,2	
ოვიედო — ვილიარეალი	1,7	2,9	5,0	
სოსიედადი — ვალიადოლიდი	1,7	2,9	5,0	
ესპანოლი — ბარსელონი	4,2	2,9	1,8	
სალამანკა — ბილბაო	2,4	2,8	2,7	
ვალენსია — ბეტისი	1,7	2,9	5,0	
სელტა — სარაგოსა	1,9	2,8	3,8	
რეალი — რასინგი	1,25	4,2	9,0	
0:1	1,9	3,0	2,8	
ალავესი — ესტრემადურა	1,5	3,4	5,6	
გერმანიის ჩემპიონატი. II დივიზიონი. მე-9 ტური				
24 ოქტომბერი				
ლევერკუზენი — ბადნოი	2,1	2,9	3,2	
მერიდა — ოსუნგა	2,3	2,8	2,9	
რეკრეატივი — ერკულესი	2,0	2,8	3,5	
ორენსე — ბარსელონი B	1,6	3,0	5,6	
სევილია — ალბასეტე	1,35	3,6	7,5	
0:1	2,0	3,1	2,4	
კომპოსტელა — ტოლედო	1,9	2,8	3,8	
ნუმანსია — ეობარი	1,25	4,2	9,0	
0:1	1,9	3,0	2,8	
საბერძნეთის ჩემპიონატი. მე-9 ტური				
24 ოქტომბერი				
ლოკომოტივი — ლას პალასი	3,2	2,9	2,1	
რაიო ვალეკანო — მალიორკა B	1,9	2,9	3,6	
მალაგა — ატლეტიკო B	1,5	3,2	6,5	
პორტუგალიის ჩემპიონატი. მე-8 ტური				
24 ოქტომბერი				
ფარენსე — სპორტინგი	4,4	3,1	1,7	
25 ოქტომბერი				
რიუ ავე — კამპოშიორენსე	1,9	2,9	3,6	
ბეირა მარი — ამაღორა	2,4	2,9	2,6	
მარიტიმუ — აკადემიკა	1,9	2,9	3,6	
პოვიშტა — ბენფიკა	2,5	2,9	2,5	
გიმარაში — შავენი	2,2	2,9	3,0	
ალვერკა — სეტუბალი	2,1	2,9	3,2	
26 ოქტომბერი				
სალგეირუმი — ბრაგა	1,7	3,1	4,4	
ლეირია — პორტუ	3,0	2,9	2,2	
რუსეთის ჩემპიონატი. 29-ე ტური				
25 ოქტომბერი				
ცსკა — როტორი	1,6	3,0	5,6	
სპარტაკი — შინიკი	1,3	3,0	10,0	
ტიუმენი — ჩერნომორეცი	8,0	4,0	1,2	
ბალტიკა — შინიკი	1,8	2,9	2,9	
კრილია სოვეტოვი — ლოკომოტივი	2,3	2,8	2,4	
ურალანი — დინამო	1,8	2,8	3,8	
ალანია — ფეშოვინა	1,4	3,5	7,0	
ტორპედო — როსტოვში	1,6	3,1	4,2	
კოლხალის ჩემპიონატი. მე-10 ტური				
23 ოქტომბერი				
როდა — სიტარი	1,7	3,0	4,7	
ნაიბევენი — ალკმარი	1,8	2,9	4,2	
24 ოქტომბერი				
მასტრიხტი — ვალეკი	1,6	3,2	5,0	
ტვენტე — გრაფსხაპი	1,4	3,4	7,5	
0:1	2,0	3,2	2,3	
ბრედა — ვიტესი	3,4	2,9	2,0	
25 ოქტომბერი				
აიაქსი — კამბური	1,1	6,0	12,0	
0:1	1,3	5,0	4,0	
ტილბურგი — ეინდჰოენი	2,4	2,9	2,6	
უტრეხტი — ფეიენოორდი	4,4	3,1	1,7	
სპარტა — პერენი	2,8	2,9	2,3	
გაბრიის ჩემპიონატი. მე-11 ტური				
24 ოქტომბერი				
ოსტენდე — სენტ ტრიუდენი	3,2	2,9	2,1	
სტანდარდი — გერენი	1,6	3,0	5,6	
გენტი — ბრიუჯე	3,0	2,9	2,2	
გენტი — ვესტერლო	1,6	3,0	5,6	
შარლერუა — ბევერენი	1,8	2,9	4,2	
ლოკერენი — ანდერლუხტი	1,5	3,3	6,0	
ლიერსი — ლომელი	1,6	3,0	5,6	
25 ოქტომბერი				
კორტრაიკი — მუსკრონი	2,6	2,9	2,4	
აალსტი — პარტოვი	1,6	3,0	5,6	
ავსტრიის ჩემპიონატი. მე-13 ტური				
24-25 ოქტომბერი				
რუხი — ვიძევი	1,9	2,9	3,6	
ლეს — ვისლა	3,6	2,9	1,9	
პოლინი — ლეგია	2,3	2,2	2,3	
გურნიკი — ბელგატოვი	1,2	5,0	9,0	
0:1	1,8	3,0	3,1	
ოლა — კატოვიცე	2,4	2,9	2,6	
პოლონი — ამიკა	2,1	2,9	3,2	
ზავლებე — რადიონიკოვი	1,9	2,9	3,6	
სტომილი — ლეხი	2,8	2,9	2,3	
თურქეთის ჩემპიონატი. მე-9 ტური				
23 ოქტომბერი				
ტრაპიზონი — ადანა	1,1	6,0	12,0	
0:1	1,4	3,6	4,0	
24 ოქტომბერი				
ანთალია — ისთანბული	2,4	2,9	2,6	
გალათასარაი — სამსუნი	1,5	5,6	10,0	
0:1	1,45	3,8	3,5	
25 ოქტომბერი				
საქარია — გენლერბორლიგი	4,0	3,3	1,7	
ალთაი — ბურსა	2,0	2,9	3,4	
ანკარაეფე — ერზურუმი	1,8	2,9	4,2	
გაზიანთეფი — ქოჯაელი	1,8	2,9	4,2	
დარდანელი — ქარაბუქი	1,9	2,9	3,6	
ბენიქთაში — ფურკანაშე	2,4	2,9	2,6	
შოტლანდიის ჩემპიონატი. მე-11 ტური				
24 ოქტომბერი				
სელტიკი — აბერდინი	1,25	4,2	9,0	
0:1	1,9	3,0	2,8	
დანი — დანფერმლიანი	1,9	2,9	3,6	
პართისი — დანი იუნაიტედი	1,5	3,4	5,6	
კილმარნოკი — სენტ ჯონსტონი	1,7	2,9	5,0	
მონტგომერი — რინერსი	5,0	3,2	1,6	

ქართულები სამქოთა ნაკრებში ვიხლდი, რომ გაიტანდა

ბატმბ ყველაფერი უნდა ჩაიწეროს. ყოველი დღე ერთი სიტყვით მაინც უნდა შევიდეს ბლოკნოტში, რადგან მერე გავა წლები, დაგვირდება ოდესღაც ნანახის, გაგონილის თუ თავს გადახდენილის უსუსტად გახსენება. დაგვირდება, მაგრამ...

ვერაფრით ვივინებ რომელი წელი იყო, ან ვის ხედვობდა იმ დღეს „დინამო“. იქნებოდა ასე 1979, 1980 ან 1981. მეტოქეც რაღაც ისეთი იყო, არც ძალიან ძლიერი და არც ძალიან სუსტი, მოკლედ არც „სპარტაკი“ და არც კიევის „დინამო“. რაღაც მოშავთირო, მოლოკომოტივო გუნდს ვეთამაშებოდი. აღმოსავლეთ ტრიბუნის მეორე იარუსზე ვიჯექი.

„უძალიან ქვეყანაში კატებს აყვებენ, რა! ნაღდად ასეა. აფსუს მიშკა. ამას მაშინ ვინმე ათამაშებდა“ — აღრიდა ზედა რიგში, უსუსტად ჩემს ზურგს უკან მჯდომი კაცი.

ნერვები დამაწყდა, მამისტოლა კაცს თანაც აღელვებულს რა ვუთხრა, ხომ არ აუყვირდები. მესხიერებაში ჩამჩა მისი შავი ტყავის პლაშში. მზიანი დღე იყო და ყველა ღილი გახსნილი ჰქონდა. გრძელ ცხვირა იყო. მელოტ თავს გვერდიდან ნახესხები თმა უფარავდა და ყვიროდა.

რა შუაშია მიშკა. მიშკა გარემარბი იყო. მათ ერთდროულად რომც ეთამაშათ მაინც არ იქნებოდნენ შესადარებლები. ამდენი ადარ ესმის?! — ავლული ჩემთვის.

მერე ვინ არის კატა! არა, ვინ არის მეთქი კატა! ბრმა ხომ არ ხარ დალოცვილო, წლების განმავლობაში ფეხბურთზე გივლია, კარგის და ცუდის გარჩევა ვერ უნდა ისწავლო?

ვზივარ და შინაგანად ვთუხთუხებ. არადა, ხომ ვიცი, რომ გაიტანს, ნაღდად გაიტანს და მერე მე ავღრიადლი. ავღრიადლები კიდევ 15 წუთში, ავღრიადლი და მერე როგორ.

გოლ! ესე! მაგარი ხარ! ძალიან მაგარი ეს კაცი! გოლ! — და ვინ იცის კიდევ რა, ავი ვთქვი არ ჩამიწერია-მეთქი. ისე ვდრიალებდი ის კაცი დავაყრუე.

მართლა ძალიან მაგარი იყო, ოღონდ მის გამო ვშირად ავლულებულვარ. რაც მოვეყვი ვვილაზე მკაფიოდ დამამახლოვრდა, თორემ რაღაც ამდაგვარ მდგომარეობაში სხვა დროსაც აღმოჩენილვარ. ორს ისეთს გაიტანდა, რომ... ერთსაც ისეთს ააცილებდა, რომ...

მაგრამ ერთი უდავო იყო, ის რომ ააცილებდა იმ პოზიციდან, ბევრი დარტყმასაც ვერ მოახერხებდა. არა, გენიოსი არ ყოფილა, მაგრამ საუცხოო თავდამსხმელი იყო. ჰქონდა საგანგებო აღლი და სხარტი დარტყმა. რა მანხუნდება რამაზ შენგელიას რომ ასხენებენ? რა და ბურთთან ორწამიანი და ან სულაც ერთი შეხება და უეცარი გოლი.

ცხონებული გივა ნორაკიძე ივონებდა, როგორ დააწყებინა დიდ სარბიელზე თამაში. ეს ქუთაისის „ტორპედოში“ მოხდა, სანამ რამაზს „დინამოში“ წამოიყვანდნენ.

დაიწყო სეზონი და ნორაკიძე ყოველ ტურში ვივინებდა ათამაშებს უცნობ ახალგაზრდას, რომელსაც გოლი ვერ გააქვს. ვავიდა ერთი შეხედვით, ორი, სამი, ხუთი...

— მას არავინ ავივინებდა. შენი გამოცვანიო, ჩემზე იმხდნენ — ხუმრობდა ბატონი გივა.

რიცხვს ვერ დავასახელებ, არ მინდა შემეშალოს, მაგრამ დაახლოებით მერევე ტურიდან შენგელიას ფეხი ტყვიამურქვევივით ამოქმედდა. გოლი, გოლი, გოლი, ზედიზედ, ზედიზედ...

და რამაზი თბილისის „დინამოში“ მიიწვიეს.

— ბრძენი ახალკაცი თავიდანვე ატყობდა ყველაფერს — მრავალმიშენელოვანი ფესტი გააკეთა ნორაკიძემ, ახალკაცის სიდიდეს გაუსვა ხაზი.

...თუ დამიჯერებთ, ცხოვრებაში ერთადერთხელ ვუქომაგე საბჭოთა კავშირის ნაკრებს. 1982 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატზე მოგახსენებთ, უფრო სწორედ მის ერთ მატჩზე, საბჭოთა გუნდისთვის პირველზე იმ დღეს „ჩვენები“ ბრაზილიას შეხედნენ.

ნუ დავგავიწყდება, რა გუნდი იყო მაშინ ბრაზილია. ეს იყო ტელე სანტანას ნაკრები, შემტევი, ბურთის ხვევრიდავანი გათამაშებით და ისეთი ვარსკვლავებით, როგორებიც გახლდნენ ზიკო, სოკრატესი, ფალკაო... მათი დარტყმული ბურთი უჩვეულო ტრაექტორიით მიფრინავდა კარისკენ. ისინი ამხტარნიც ათვინიერებდნენ მას და წამის დაუკარგავად პირდაპირ შემდეგ მოძრაობაზე გადადიოდნენ. ის გუნდი ჩემპიონი რატომ ვერ გახდა, სხვა თემაა.

და აი, ასეთი მოწინააღმდეგესთან ქართველი ფეხბურთელებით სავსე საბჭოთა ნაკრები პირველ ტაიმს დიდებულად თამაშობს. რამაზ შენგელია კი ერთ ეპიზოდში, მარცხენა კუთხურთან მისთვის არცთუ ჩვეული ფინტებით ჯონბის რამდენიმე მოწინააღმდეგეს.

იმ შეხვედრაში შენგელიას ნაღდი გოლიც არ ჩაუთვალეს.

რამაზმა მერე თამაშში შოტლანდიას გაუტანა. ის საერთოდ ქართველთათვის დაუვიწყარი შეხვედრა გამოდგა, მაგრამ მე საბჭოთა გუნდს ადარ ვქომაგობდი. მე ქართველებს ვუჭერდი მხარს. შოტლანდიელებს 10:9 რომ მოეგოთ და ცხრავე გოლი ჩვენს ბიჭებს გაეტანათ, გამიხარდებოდა.

დაახლოებით ასევე მოხდა, თამაში 2:2 დამთავრდა და ორივე გოლი ქართველებმა, ალექსანდრე ჩივაძემ და რამაზ შენგელიამ გაიტანეს. თან, საგანგებოდ გასახარი ის იყო, რომ მართალია მეტოქემ ანგარიში ჩივაძის ფეხის დაცდენის გამო გახსნა, მაგრამ ჩივაძემ თავად გაეკეთა და მერე, როგორც ვთქვით, რამაზმა შეაგო.

ახლაც არ გამწელებია გრძნობა, რომელიც მაშინ დამეფულა. ისეთ ფორვარდს, როგორც რამაზ შენგელია იყო, ესპანეთის სტადიონებზე გაცილებით შესამჩნევი კვალის დატოვება შეეძლო. მწვერთელთა ტიუმვირატით, ბესკო-

ვი, ლობანოვსკი და ახალკაცი ერთად. ჯანდაბასაც წაუღია საბჭოთა ნაკრები, მე რამაზზე და ბიჭებზე დამწყდა გული. კაცი, რომელიც ორჯერ გახდა იმ ქვეყნის საუკეთესო ფეხბურთელი, რომ-

არისო. დანიღლა-ვებულან და სტადიონზე მისულები საგანგებოდ შენგელიას დაკვირვებან. ნიღლავე იმას მოუგია, მეორეს.

„საფეხბურთო ბალეტი“ რამაზ შენგელიასა და მოსკოვის ცსკა-ს მცველების შესრულებით

ლშიც მეგობნის მეგობრად უმალ კარობიკას ან კაზაროვს დასახელებდნენ, ოღონდ ქართველი არ დავსახელებინათ, ადვილი მისახვედრია, რა კლასის ფეხბურთელი უნდა ყოფილიყო.

მაშინ ხშირად გავივინებდი ყოფიანი და მისი პასი რომ არ იყოს, შენგელია ვერაფერს გახდებოდა. ყოფიანი რომ არ ყოფილიყო, დარასელია რომ არ ყოფილიყო, ჩივაძე რომ არ ყოფილიყო, გუცაევი რომ არ ყოფილიყო...

აბა იმავე ყოფიანს კითხეთ, რა სამუშაოს ასრულებდა შენგელია უბურთოდ? გულშემატკიერის ამბავი ხომ იცით, თვალბურთიანი კაცისკენ გაურბის (კითხუბტეს, როდესაც ეს ბურთიანი კაცი ყოფიანი, გუცაევი, დარასელია ან ჩივაძეა), ხოლო ამ დროს სხვა რას აკეთებს შეუქმნეველი რჩება.

ვიცი, ხალხს ნიღლავე მოუგია. ერთს უთქვამს შენგელიას ყოფიანი ბურთს ფეხზე დასაკუპებს და მერე გატანას რაღა უნდაო, მეორე შეპასუხებია, ვერე არ

ბურთის და შენგელიას ღუეტი გახსოვთ? ლეონიდ ბურთი კიევის „დინამოს“ ფეხბურთელი და რამაზ შენგელია თბილისის „დინამოდან“. ისინი სხვადასხვა ფეხბურთის თამაშობდნენ. კიევში ძალიანძირე ფეხბურთს ვანუზობლად დიდ პატივს სცემდნენ ვიდრე თბილისში, ჩვენთან კი მთამაშეთა ფანტაზიას ვერდობოდნენ მეტად.

მიუხედავად სრულიად განსხვავებული სკოლებისა, ბურთიკმა და შენგელიამ საბჭოთა კავშირის ნაკრებში საუცხოოდ აუღეს ერთმანეთის სტილს ადლო. ბურთიკი პასების დამრიგებელი კაცი იყო, შენგელია გოლების გამტანი. ჩაწოდებდა ბურთიკი, გამოხტებოდა შენგელია და ბურთი მეტოქის კარის ბაღეს ზღვის ტალღასავით ააღვლებდა.

მაგრამ დათოს პასით რამაზის გატანლი სხვა იყო.

ესლა, არ იფიქროთ, რომ რაღაც ამერა... 1981 წელს, თასების თასის ნახევარფინალში, თბილისში „ფეიენოროდთან“ ძალიან მკაფიოდ გამოჩნდა როგორ ესმოდა რამაზს დათოსი და დათოს რამაზის. შენგელიას ყოფიანისკენ არც გაუხედავს, ისე გაეშურა იქითკენ, სადაც ადლომ უკარანხა და ყოფიანმაც, მართლაც მილიმეტრების სიხუსტით დასვა ბურთი იმ ადგილას, სადაც მის მეგობარს სჭირდებოდა.

„ფეიენოროდთან“ რამაზს გოლი არ გაუტანია, მაგრამ ეპიზოდი იმდენად შთამბეჭდავი იყო, რომბევრი გოლიც კი ამოავლო გონებიდან.

გულშემატკივარ კაცს რა ვუთხარი, რომ უნდა იკამათოს, თორემ რა სათქმელია ყოფიანი რომ არ ყოფილიყო შენგელია რას იზამდა და შენგელია რომ არ ყოფილიყო ყოფიანი ვის მიაწყვიდა პასს. ყოფიანი და შენგელია ერთმანეთს ავსებდნენ და ერთად ქმნიდნენ იმ საოცრებას სამოცდაათიანი წლების ბოლოსა და ოთხმოციანების დასაწყისის „დინამო“ რომ ერქვა.

რამაზ შენგელიას პოპულარობა საქართველოს ფარგლებს ცდებოდა — ასეთი ფრაზა სადმე რომ წამეკითხა, ჩავთვლიდი, რომ ავტორმა დაწერა ის, რაც უნდა დაეწერა. ასე წერენ ხოლმე საერთოდ კაცზე, რომელიც უნდაო, რომ შეაქონ, მაგრამ ახლა თავად ამას ვამბობ, რადგან...

1991 წლის ზაფხულზე საქართველო საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკა აღარ იყო, თუცა ფიფა ჩვენი ფედერაციის

წევრად მიღებას არ შეეძლო, არც ჩვენში უკვე არსებობდა ნაკრები, რომელსაც ამხანაგური შეხვედრები, წვრთნა და შეთამაშება ჰქონდებოდა. ამ ნაკრებს სათავეში გივა ნორაკიძე ედგა, რამაზ შენგელია კი გუნდის უფროსის თანამდებობაზე მუშაობდა. მაშინ მოლოდინს მიიპატიჟა ქართველები. ნაკრების პირველ სტუმრობას (მანამდე თბილისში საქართველო ლიტვას შეხვდა) უფროლისტოა კარგა მოზრდილი ჯგუფიც ვესწრებოდით და სწორედ მაშინ შევესწარი იმას, რამაც ახლა შენგელიას პოპულარობის შესახებ ერთი შეხედვით ძალიან გატკეპნილი ფრაზა მათქმევინა.

მამ ასე, 2 ივლისი, კიშინიოვი, მოლოდინსა და საქართველოს ეროვნული გუნდების ფეხბურთელები თამაშის წინ ხურდებან. სტადიონის გამოძახადებელი შემადგენლობებს ასახელებს. ქართველი ფეხბურთელების დასახელების შემდეგ იგი გუნდის ხელმძღვანელებს აცნობს გულშემატკივრებს და რატომღაც შენგელიას არ ახსენებს.

მართალი ვითხრათ, არც მივაქცევიდი ამ ამბავს ყურადღებას, ჩემს გვერდით მჯდომი ერთი კიშინიოველი გულშემატკივარი რომ არა.

— კი მაგრამ, იქ შენგელია არ არის? — მეკითხება.

წარმოიდგინეთ, ჩვენ სათადარიგოთა სკამების გადაღმა, მოპირდაპირე ტრიბუნაზე, თითქმის ბოლოში ესხედვართიქიდან კაცმა შესაძლოა ბიძაშვილი ვერ იცნოს, მიუბეჭტეს ძნელია იმ კაცის ცნობა, რომელიც შენანი კი არ არის, არამედ ისაა, ვინც შენს ქალაქში ერთიორჯერ გინახავს (მე შენ ვეტყვი „ნიოსტრუ“ სულ უმაღლეს ლიგაში იყო, რომ შენგელიას ყოველ წელიწადს იქ ევლო და ძირითადად ტელევიზორით იცნობთან წლებია გასული. ის მოსუქებული და ცოტა შეცვლილია.

— ჰო, შენგელიაა — ვასუსობ.

— ის შენგელიაა, რამაზი, არა? — სწორედ, ის შენგელიაა, რამაზი, საბჭოთა კავშირის პირველობებზე ასზე მეტი გოლის ავტორი. მსოფლიოს ჩემპიონატზე ნათამაშევი და გოლის შემდეგ ბი, თასების მფლობელთა თასის მფლობელი, სსრკს ორგზის საუკეთესო ფეხბურთელი.

ის შენგელიაა, რომელიც საჯარიმო მოედანზე უეცარ ნახევარბურთს გააქვთუბდა და შეუჩერებელი დარტყმით ბურთის კარისკენ უმოკლეს გზას აპოვინებდა.

ის შენგელიაა, რომელიც მისკენ ტმეიასავით მომავალ ბურთს თავს ოსტატურად დაახვედრებდა და თვალის დახამხამებაში სტადიონის უშველებელ ემოციას ამოაფრქვევინებდა.

ის შენგელიაა, რომელსაც ბავშვობის მწვერთელმა კარლო ხუციძემ აუხსნა რას ნიშნავს ნამდვილი თავდამსხმელი. რომ ნამდვილ თავდამსხმელს გოლი უნდა სწფროდეს და ნიადავ კარში დარტყმაზე ფიქრობდეს. რომ მთავარია გოლი და სულერთია რითი გაიტან მას, თავით, ჭვინტით, ქუსლით თუ ტურფით.

ილია ბაგაშაშვილი

სსრკ — უნგრეთი. რამაზ შენგელია ჩვეულად მოულოდნელი და მოუხელთებელი მეტოქის საჯარიმოში

22 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 15 საათი

ოთხი ტურის შემდეგ გათამაშებას ერთობლივი ლიდერი ჰყავს რამდენიმე მოთამაშეს შორის...

მათი მწვერული თამაზ ოქრუაშვილი კი იძახის, ლიდერის მანტიას ვერ ვერ წამოვიხსნათ...

მაგრამ არ უნდა დაგვაიწყდეს, რომ კალათბურთი წინააღმდეგობებით აღსავსე თამაშია...

სტუ-ს ჩერქეზიშვილი ჰყავს გამოცდილი გამომამაშებელი, რომელსაც გუნდის ლიდერობაც ხელეწიფება...

22 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 17 საათი

მერვე ეროვნულში დავიანებით ჩართულ ექვსეზის ჩემპიონს გუნება-განწყობილება...

შარანდელი ჩემპიონის შემადგენლობა ჩვეულ სახეს იბრუნებს და თანდათან მრისხანე ხდება...

თვალწარმოჩენდა თსუ-ს სატყვიარი — გამკეთილი პირველი ნომრის არყოლა...

და მინც, თსუ არაფერს დათმობს, თუკი გამარჯვების მოპოვება მის მხრივ ძალების დიდ მობილიზებას მოითხოვს...

23 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 15 საათი

ცოტა დააკლდა „დინამოს“ წინა ტურში „ვიტასთან“, თორემ პატარა სენსაციასაც მოახდენდა...

ამით თქმის საფუძველს თავად „აზოტის“ კარგი თამაში იძლევა, თუმცა რუსთაველთა ყველაზე დიდი პრობლემა...

სხვა მხრივ ხმელისი გუნდს ნაკლები საწესრიგო აქვს. წინა სეზონის საუკეთესო კალათბურთელი ირაკლი ჯაფარიძე...

არც „დინამო“ ჯაბანი. მისთვის ლევან მოსეშვილი აშკარად დაუტყვია მტკიცე ხელი...

23 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 17 საათი

ისევე, როგორც „კოლხასს“, „მაკაბისაც“ ოთხი მატჩიდან ოთხი წაგება აქვს და სატურნირო ცხრილის ბოლო საფეხურზე მყოფთა...

„მაკაბი“ — „კოლხასს“ პაექრობა მწვერულითაა დღესაც გადამხრდება, რადგან ოთხი წაგებით დადამსმული გუნდები...

ზემოთხსენიებული პრობლემა სოხუმელთა დამარცხების ნაკლებად აწუხებდა, რადგან პირველ სამ შეხვედრაში კოლხელები...

თავის მხრივ გულხელდაკრეფილი არც ვაჟა მხეიძე იქნება. იგი ერთობ გამოცდილია და მაკაბელთა შემობრუნებას...

ასეა თუ ისე, დაველოდოთ მატჩს და მხეიძე-კვარაცხელიას დუელს. ვნახოთ, ვინ ვის გადასწონის...

სხვა თუ ისე, დაველოდოთ მატჩს და მხეიძე-კვარაცხელიას დუელს. ვნახოთ, ვინ ვის გადასწონის...

საპორტას თასი. ულში — პირველი ტურის შედეგები

20 ოქტომბერს საპორტას თასის G ჯგუფის მატჩში გერმანული „ულში“ კლუბის „აპოლოს“ მასპინძლობდა და მეორე ტაიმის შუაწელში გვარიანად...

საპორტას თასი. სპორტაპი — პინტსპილსი

დავით ბერძენიშვილი ხორვატიაში „სპლიტის“ წინააღმდეგ რომ არ თამაშებდა, თავიდანვე ვიცოდით...

სლოვაკეთის ჩემპიონატში კი კლავინდებურად რეგულარულად ვითამაშობ. ახლაც, შაბათს პრინციპული მატჩი გვაქვს და ვეშვადები...

საპორტას თასი. ჯგუფური ვტაპი. V ტური. 20-21 ოქტომბერი

Table with 2 columns: Group Name and Standings. Includes groups A, B, C, D, E, F, G, H with player names and scores.

ბრძოლა სამხრეთ აფრიკაში?

1974 წელს ზაირმა კრივის ისტორიაში ბევრის მიერ საუკეთესო ბრძოლად შერაცხულ „Rumble in the Jungle“-ს (ჩვენებურად „ბრძოლა ჯუნგლებში“) უმასპინძლა, რომელშიც ლეგენდარულმა მუჰამედ ალიმ დაუმარცხებლად მინეული ჯორჯ ფორმანი გვემა და აი, ისტორიული მატჩიდან ზუსტად მეოთხედი საუკუნის შემდეგ შეკონტინენტს კიდევ ერთი „საუკუნის ბრძოლის“ მასპინძლობა სურს — მიმე წლის ტიტულების გამაერთიანებელი შეხვედრისა ლენოქს ლუისსა და ევანდერ ჰოლიფილდს შორის.

ეს იდეა სამხრეთ აფრიკის პრეზიდენტის, ნელსონ მანდელას ქალიშვილ ზინდის ეკუთვნის, რომელიც ამ დღეებში კრივის პირველ პრომოუტერს ლონ კინგსაც შეხვდა. „ჩვენ კინგსაც შეგვხვდა და მისტერ ჰოლიფილდსაც. ორივე დაინტერესებულია, მატჩი სამხრეთ აფრიკაში ჩატარდეს — ზინდის არც ის აწუხებს, რომ წესით და რიგით (ესე იგი, მაქსიმალური მოგების მისაღებად) მსგავსი შეხვედრები ლას ვეგასში უნდა გაიმართოს — სამხრეთ აფრიკის ძალიან, ძალიან დიდი მანძილი გააჩნია“.

ზინდი ოჯახში კრივის ერთადერთი მოყვარული არ განსვამს, თავად ნელსონ მანდელა ახალგაზრდაში მოკრივე იყო, ამჟამად კრივის ახალ ამბებს არასდროს

ევანდერ ჰოლიფილდი და ნელსონ მანდელა

ტოვებს უყურადღებოდ. პრეზიდენტი შერჩეულ სამხრეთ აფრიკაში მყოფ ევანდერ ჰოლიფილდსაც შეხვდა და სექტემბერში გამართვად ბრძოლის მასპინძლობაზე სწორედ მან ჩამოაგდო სიტყვა. „მანდელა ძალიან მოხარული იქნება, თუ ბრძოლა სამხრეთ აფრიკაში ჩატარდება“ — განაცხადა მისმა წარმომადგენელმა როიტერის სააგენტოს.

მსოფლიოს კრივის საბჭო, რომელიც ტიტულსაც ლენოქს ლუისი ფლობს, თავის ყოველწლიურ სხდომის თვის ბოლოს გამართავს და, ალბათ, სწორედ იმ განიხილავს მომავალი ბრძოლის ჩატარების ადგილს თუ სხვა წერილობით-სხვაგვარ (აქ მოკრივეთაპრორატები იგულისხმება) დეტალებს.

ბაბა არჯამანიძე

გაის ზაფხულს ყატარი ხელბურთელ ვაჟთა ახალგაზრდული გუნდების მსოფლიოს ჩემპიონატს უმასპინძლებს. ამასწინათ ვენაში, ხელბურთის ევროპული ფედერაციის შტაბ-ბინაში გამართულ წილისყრას ჩვენი ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის წარმომადგენელი, ამავედროულად ხელბურთის ფედერაციის ვიცეპრეზიდენტი თამაზ მამუკაძე ესწრებოდა.

ახალგაზრდების ფილი

ბატონმა თამაზმა გვაცნობა, რომ ჩვენი ვაჟთა ახალგაზრდული ნაკრები მე-6 შესარჩევ ვაგუნდში მოხდა რუსეთის, პოლონეთისა და ბულგარეთის გუნდებთან ერთად. სულ კი ასეთი 6 ვაგუნდა, სადაც მხოლოდ გამარჯვებულმა მოაზრებენ ფინალურ ეტაპზე გასვლის უფლებას. მათ კიდევ 5 ევროპული გუნდი დაემატება — დანია, იუგოსლავია, უნგრეთი, ესპანეთი და შვედეთი — წლებადელი ევროპის ჩემპიონატის პირველი სეზონი სულ კი ევროპულთათვის 10 ადგილი იყო განკუთვნილი, მაგრამ იმის გამო, რომ დანია მსოფლიოს ჩემპიონია, მე-11 საეზოპოლო ევროპის ვაგუნდი.

სულ ყატარის დედაქალაქში 24 გუნდი ასპარეზებს. შესარჩევი მატჩები 2-4 აპრილს გაიმართება ჩვენს ქვეყნულ მასპინძლობა ბულგარელებს დაეკისრათ. თუ ისინი უარს იტყვიან, მაშინ მათ რუსები შეცვლიან. თუმცა დღევანდელ რუსეთში არსებულ სიტუაციას თუ გაითვალისწინებთ, არ არის გამორიცხვად, მასპინძლობა პოლონელებს მოუხდეს.

კი საშუალება რამდენიმე ახალგაზრდი მატჩი მაინც ვითამაშოთ? ჩემპიონატისწინა შეკრებაზე აღარაფერს ვამბობ.

— გუნდის ლიდერად ალბათ სერგო დათუაშვილი მოგვევლინება.

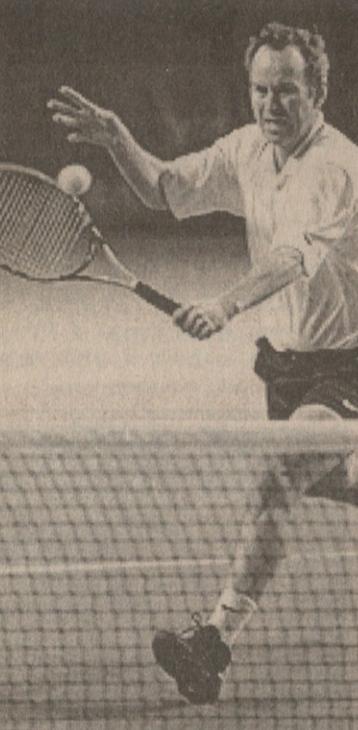
— დათუაშვილის გარდა ასაკით ასპარეზობის უფლება აქვთ გიორგი გვაზავას, გიორგი ქობულაშვილს, კახაბერ ჩანანიძეს, შოთა აბუხანდაძეს და მეკარე შოთა თევზაძეს. ვეფერებ, სწორედ ესენი შექმნიან ნაკრების ბირთვს, თითოეული მათგანი ხომ ან ეროვნული ნაკრების წევრია, ანაც კანდიდატი სულ კი განაცხადში 14 მოთამაშის შეყვანის უფლება გვაქვს ჩემპიონატისთვის კარგა ხანია ვერსადებით, ყოველდღიურად ვვარჯიშობთ სტუ-შეგარდნის დარბაზში რაც შეეხება დათუაშვილს, მას ერთი თვით სტაჟირებაზე ვუპირებთ გაგზავნას გერმანულ კლუბში.

— წლის ბოლოს იუგოსლავიაში სტუდენტთა მსოფლიოს ჩემპიონატი გაიმართება. ალბათ, თქვენს ბიჭებსაც მოუწევთ იქ თამაში.

— რასაკვირველია, ახალგაზრდული ნაკრების რამდენიმე წევრი ითამაშებს იუგოსლავიაში. ისე კი ძირითადი ნაკრებიდან ასაკობრივი ცენზი მხოლოდ ვასტანდ მეფარაინს შეეხო. ალბათ, მაკედონიაში მოთამაშე კალანდაძეს, ბოჭრაძეს და თურქიას დაემატებიან.

ზურაბ ტაბატაძე

სამპრასს არ დაგუბოქებ

ჯონ მაკინრო

ას მას პატრიკ რაფტერის შესახებ აზრის გამოთქმა სთხოვეს საქმე ის არის, რომ ამერიკელმა წლის დასაწყისში რაფტერს გადამწვარი ჩოგბურთელი უწოლა, აშშ-ის ღია პირველობაზე მის გამარჯვებას კი — შემთხვევითობა, არადა, კიკინი-ანმა ოხმა სექტემბერში დიდი სლემის ეს ტურნირი ზედიზედ მეორედ მოიგო.

„როგორც აღმოჩნდა, მას შესანიშნავი შესაძლებლობა აქვს, უახლოეს მომავალში მსოფლიოს საუკეთესო ჩოგბურთელი გახდეს. მთავარი ისაა, როგორ მოეკიდება იგი ამას ამჟამად“ — უკან დახვევის გარდა რაღა დარჩენილა მაკინროს თუმცა ამჯერად რაფტერს შარი იმამ მოსდის, ზედმეტად „კარგი ბიჭია“: „პატრიკი ის პიროვნებაა, რომელიც მეგობრობას დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს, ამან კი შეიძლება ცუდი სამსახური გაუწიოს“.

— ზოგჯერ კორტზე ისე ბოროტად ვერ იქნები, როგორც საქირია.“

კორტზე მოქცევის საკუთარი ვარიანტი კი ერთ დროს „სუპერნატივრად“ წოდებულმა ჩოგბურთელმა მაკინროს იქვე სიდნეის ტურნირის ნახევარფინალში შესთავაზა. „იპოვე ტუალეტის ქალაქი და პირიდან ეგ განავალი ამოიწმინდე“ — მშვიდად უთხრა მაკინრომ მთავარ მსაჯეს, მერე კი მეტოქეს, შვედ მიქაელ პარნფორსსაც არანაკლები დღე დააყარა ამერიკელი, ალბათ, ძველმა წყნამ თუ გაახელა. 1990 წელს იგი პარნფორსთან შეხვედრისას მსაჯის შურაცხყოფისთვის ავსტრალიის ღია პირველობის მერვედფინალიდან გააგდეს.

„ვერ გამოგია, რა უნდათ ჩემგან. ყველა მოუთმენლად ელის ჩემს აფეთქებას, მერე კი მიბრუნდებიან ამისთვის. თავს რომ არ ვიკავებდე, გაცილებით უკეთეს ტერმინებსაც მოგასმენინებდით. რაბის მატჩებზე რომ მიკოფონები მოედებზე დაეყნონ, ცოცხა მაშინ გენახათ“ — თავი იმართლა მაკინრომ, მერე კი ორგანიზატორებს შესთავაზა, შუბლზე აბრას გავიკრავ, რომელიც მაკინროს მოსალოდნელი სიბილწეების შესახებ გააფრთხილებს.

წლებადელი დევისის თასის ფინალი, რომელშიც 4-6 დეკემბერს იტალია და შვედეთი დაუპირისპირდებიან ერთმანეთს, მილანში გაიმართება.

იტალიის ჩოგბურთის ფედერაციამ ეს ქალაქი რომს, ტურინს, ანკონასა და პესაროს აგლობინა. ატინენლები, რომლებიც ფინალში უკანასკნელად 1980 წელს ასპარეზობდნენ, შეეძებს თავიანთთვის ხელსაყრელ, დარბაზში მოწოდებულ თიხნარის კორტებზე დაუხვდებიან.

ამასობაში კი ლონდონში 1999 წლის გათამაშების მერვედფინალების კენჭისყრა შედგა 2-4 აპრილს ერთმანეთს შეხვდებიან:

შვედეთი (1) — სლოვაკეთი
გერმანია (7) — რუსეთი
ინგლისი — აშშ (3)
ზიმბაბვე — ავსტრალია (5)
საფრანგეთი (6) — კოლუმბია
ესპანეთი (4) — ბრაზილია
აშშ (2) — ჩინეთი (8)
შვეიცარია — იტალია (2)

პირველად მითითებულია მასპინძელი ქვეყნები.

«სკადი» შემოირიგეს

ეტყობა, ხანგრძლივი დავის შემდეგ მარკ ფილიპუსის დევისის თასის გუნდს დაუბრუნდება.

უთანხმოება ერთ-ერთ უძლიერესი მოწოდების პატრონ ავსტრალიელსა და დევისის თასის გუნდის ხელმძღვანელებს შორის წლის დასაწყისში დაიწყო, როდესაც „სკადი“ კაპიტან ჯონ ნიუკომბსა და მწვრთნელ ტონი როუზს ბრალი დასდო, მამაქმს რომ კიბო აღმოაჩნდა და ცუდად აეთამაშდა, ოდნავადაც არ დაემხმარეთო. პასუხად ფილიპუსისმა „შენ სულელი ხომ არა ხარო“-ის მსგავსი განცხადება მიიღო და შურაცხყოფილმა ზომბაბევისთან მერვედფინალურ მატჩში მონაწილეობაზე უარი თქვა.

ავსტრალიელებმა აფრიკელებთან სამარცხენო მარცხი იწვენიეს და „სკადი“ კინაღამ ანათემას გადასცეს, თუმცა ამ ზაფხულს თანამემამულე ჩოგბურთელებთან მისი ურთიერთობა საბოლოოდ მოგვარდა. მერე ფილიპუსისი ერთი პირობა იმავს განაწყნდა, როუზი აშშ-ის ღია პირველობის ფინალში რაფტერის სტუმართა ლოკაში რად იჯდაო (არადა, რო-

უნი რაფტერის მწვრთნელია), რითაც ეს უკანასკნელი და ჯონ ნიუკომბი ისე გაანაწყნა, ისინი თანამედრობიდან გადადგომით დაიმუქრნენ.

და აი, რამდენიმე დღის წინ ავსტრალიის ჩოგბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა ჯეფ პოლარდმა განაცხადა, სკადი შემოვირიგეთ და გაისად აპრილში ზიმბაბველებს შურის საძიებლად მასთან ერთად ვეწვევით: „მარკმა იცის, რომ ფედერაცია მას ბოლომდე დაუჭერს მხარს. ჩვენ მოხარულნი ვართ, რომ იგი გუნდს დაუბრუნდება, რაც წარმატების მოპოვების დიდ იმედს გვაძლევს“.

პოლარდს არ დაუზუსტებია, ჩოგბურთელის აზრის შეცვლა ნიუკომბის გაგზავნილმა ფაქსმა გამოიწვია თუ რაიმე განსაკუთრებული პირობის შესრულებამ, არც ის, გუნდის ახლანდელი ხელმძღვანელები თავიანთ პოსტებზე საგაისოდ თუ დარჩებიან, მაგრამ ურუნალისტებს ის კი არ დაუშალა, სკადთან მოლაპარაკებას დიდი სლემის თასის დროს, მიუნხენში ვაწარმოებდით.

ამთანდელ სვანიძე

მარკ ფილიპუსისი

სარბიელი

სპორტული გაზეთი

გამოდის: სამშაბათს, ოთხშაბათს, ხუთშაბათს, პარასკევს და შაბათს

მთავარი რედაქტორი
ზურაბ ჯორჯაძე

დირექტორი
გიორგი ოძროშაძე

რედაქტორი
თამაზ მიხრაიშვილი

მთავარი რედაქტორის მოადგილე:
ილია ბაბუნაშვილი

ფეხბურთის რედაქციის რედაქტორი:
პასტანაზ ბუჩქაძე

ტექნიკური რედაქტორი
გურამ სეფიანიძე

კალათბურთის განყოფილების გამგე:
ამთანდელ გურასაშვილი

ინფორმაციის განყოფილების გამგე:
სოსო კოტორაძე

ფეხბურთის რედაქცია.
ქართული ფეხბურთის განყოფილება:
კონსტანტინე გოგიშვილი, გიორგი ვაშაძე, პაატა თითაძე, კობა ინასარიძე, მამუკა კვანტალიანი, პაატა კვანტალიანი, ხვიჩა სანიკიძე

უცხოური ფეხბურთის განყოფილება:
ლამა გოლაძე, დავით კოვზირიძე, ვანო ოქროპირიძე, ონიშ შინჯიკაშვილი

კალათბურთის განყოფილება:
გიორგი ბიკაშვილი

ინფორმაციის განყოფილება:
ავთანდელ სვანიძე, ირაკლი თავაძე

კორესპონდენტი ქუთაისში
ოუზა კაციტაძე

ფოტორეპორტიორები:
გურამ დოღენჯაშვილი, ბადრი კვიციანი

სტილისტი:
მაია აბიანიძე, ნათელა გიორგობანი

კომპიუტერული ცენტრი:
ელენე ველუტაშვილი, ნინო დეპაძე, სვეტა დევაძე, ტრისტან კახურაშვილი, დავით ნადირაშვილი, მარიკა ტაბიძე, ბელა ხატიასვილი

გამომშვები ზურაბ ინაშვილი

რედაქციის მისამართი: თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზირი 42, II კორპუსი, IV სართული. საფოსტო მისამართი: თბილისი - 79, საფოსტო ყუთი 208. ტელეფონი: 39 48 29